Walt Disney's Donald Duck

Nr. 34 - 22 augustus 1970 - 35 ct. p.w. - Losse nrs. 45 ct. - België 8 fr.

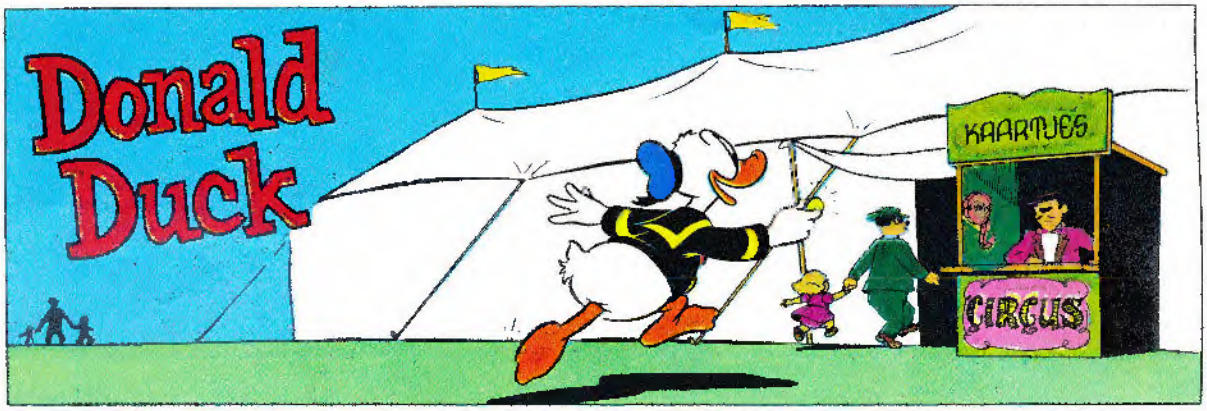
Donald Duck
KAARTJES
CIRCUS

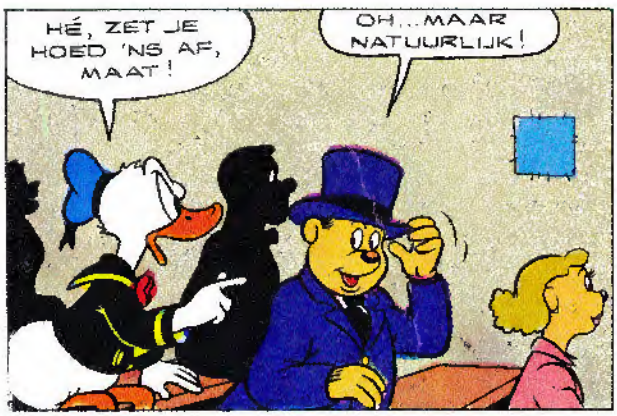
HÉ, ZET JE HOED 'NS AF, MAAT!
OH... MAAR NATUURLIJK!

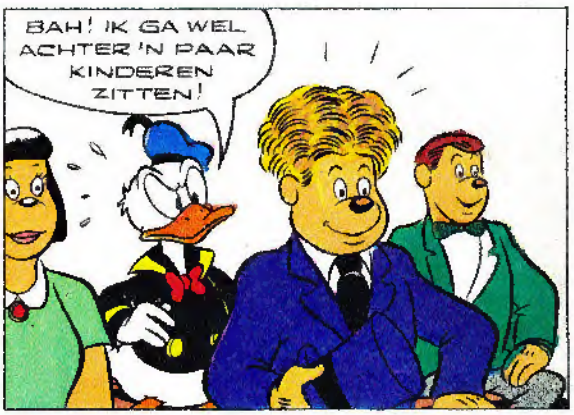
BAH! IK GA WEL ACHTER 'N PAAR KINDEREN ZITTEN!

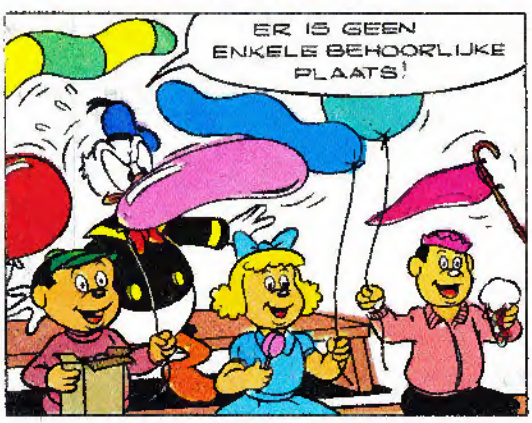
ER IS GEEN ENKELE BEHOORLIJKE PLAATS!

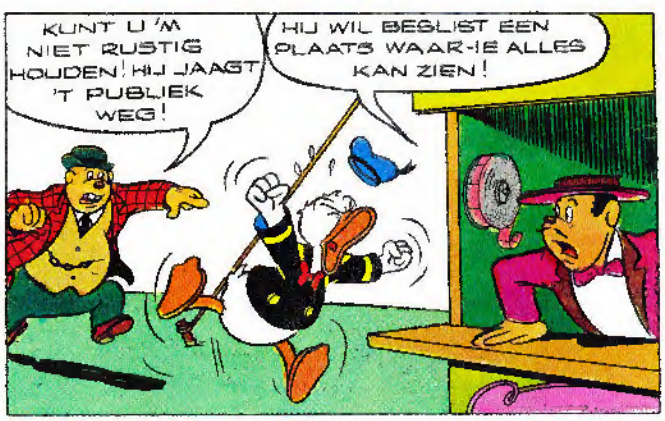
KUNT U 'M NIET RUSTIG HOUDEN! HIJ JAAGT 'T PUBLIEK WEG!
HIJ WIL BEGLIST EEN PLAATS WAAR-IE ALLES KAN ZIEN!

EN DE VOORSTE RIJ IS HELEMAAL BEZET!
HM... DAAR WEET IK WEL WAT OP!

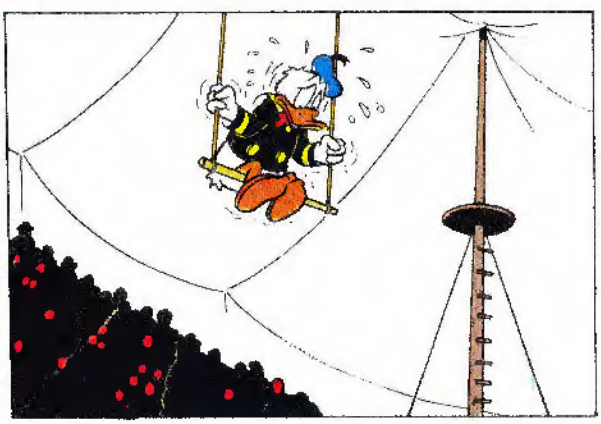

Oom Donalds BRIEVENBUS

POSTBUS 497
AMSTERDAM

'N BEKEND KOPPETJE HEEFT DIE VLINDER OP DE STAART VAN BAMBI. STEL JE VOOR DAT IK ER ECHT ZO UITZAG. STAMPERTJE MOET ER VRESELIJK OM LACHEN EN DAT KAN IK ME BEST INDENKEN! IN HET VERHAAL DAT OP DE VOLGENDE BLADZIJ BEGINT, ZIJN DE NEEFJES EN IK OP ZOEK NAAR EEN VOORHISTORISCHE SCHAT, DIE ONS WAT ZWAAR OP DE MAAG KOMT TE LIGGEN ... MAAR EERST, DE BRIEVEN ...

Ik zou best eens bij oom Dagobert in het geld willen zwemmen.

KARIN WALDNER,
Zutphen.

ALS IK JOU WAS ZOU 'K LIEVER NAAR 'T ZWEMBAD GAAN, KARIN. AL DIE GOUDSTUKKEN ZIJN REUZEHARD EN 'T BANKPAPIER KRIEBELT ALLEEN MAAR.

Ik vind Midas en de biggetjes zo leuk, maar hoe komt het toch dat hij ze nooit te pakken krijgt?

RENÉ VAN DUIJN,
Katwijk aan Zee.

GELUKKIG ZIJN DE BIGGETJES ERG SLIM EN BOVENDIEN HELPT WOLFJE ZE ALTIJD OM AAN ZIJN VADER TE ONTSNAPPEN!

Ik vind uw blad 'het einde' Doet u vooral de groetjes aan de biggetjes, wolfje en de neefjes, want die vind ik reuze!

TINY VAN DER VEEN,
Hoogvliet.

VEEL GROETEN TERUG, TINY EN TOT SCHRIJFS.

Dat poppa Pipo er weer is, vind ik het allermooiste. De hartelijke groeten aan iedereen van de Donald Duck.

COBY OOSTERVELD,
Steenwijk.

HET BEVALT PAPPA PIPO OOK BEST IN ONS BLAD. BEN JE NIET BENIEUWD HOE HET VERHAAL VAN DE GROEINEUS AFLOOPT?

Ik woon op een boerderij. We hebben 29 melkkoeien, 18 pinken, 15 kalfjes, een stier en nog veel meer dieren.

ANTOINET BRINK,
Nijbroek.

WELK DIER VIND JIJ HET LIEFST, ANTOINET, OF HOU JE VAN ALLEMAAL EVENVEEL?

Kan Pluto een stok ophalen als je er één weggooit? Dat kan onze hond wel. Het is een Schotse collie.

KAREL BOENSTRA,
Hengelo.

PLUTO KENT EEN HELEBOEL KUNSTJES, MAAR HIJ IS MEESTAL TE LUI OM ZE TE LATEN ZIEN!

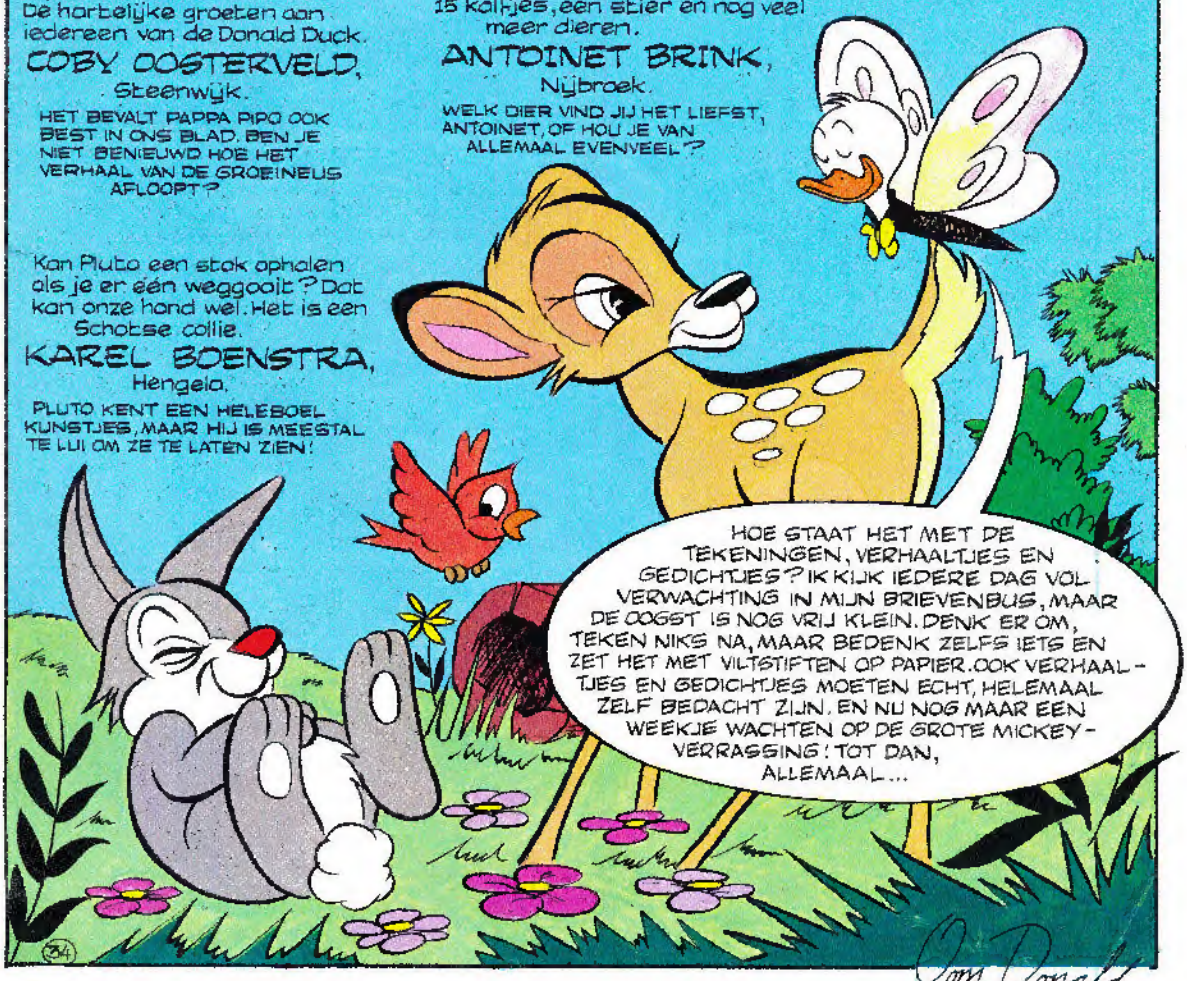

Donald Duck Klaagt STEEN en BEEN

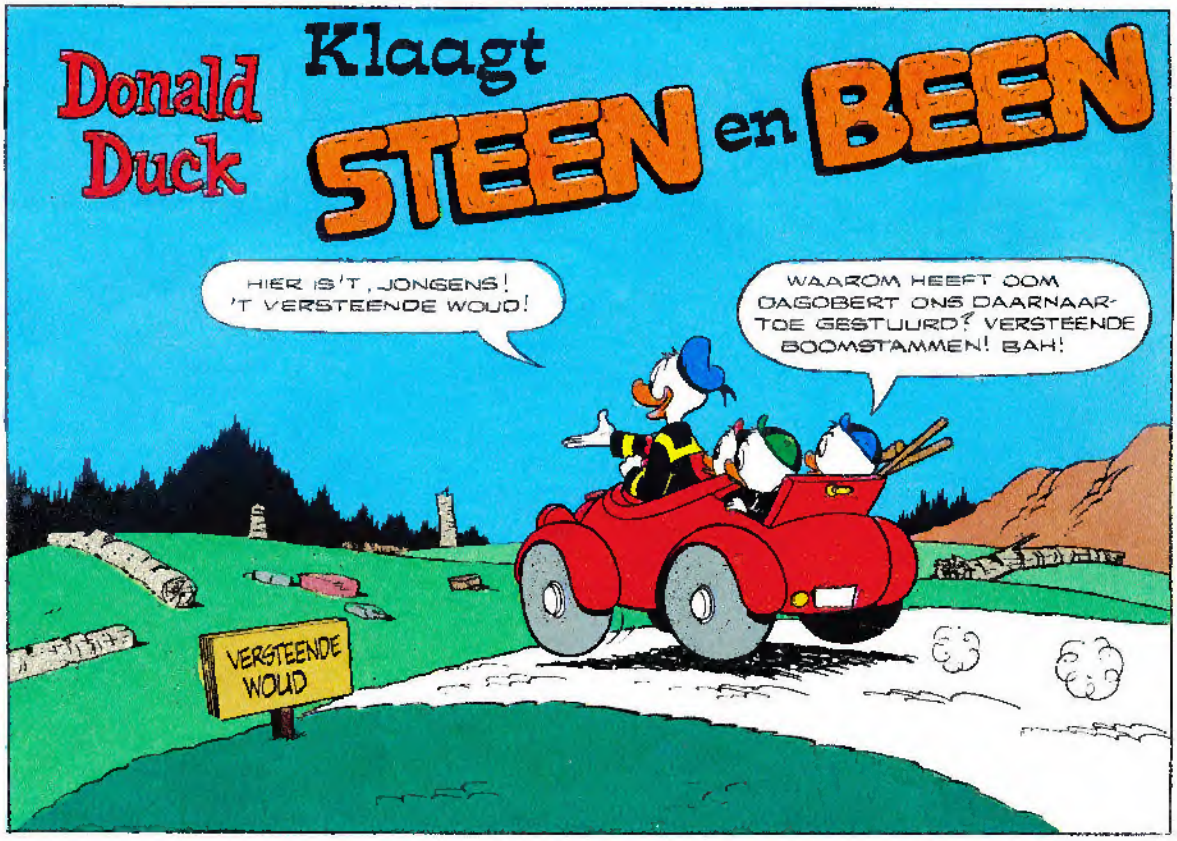

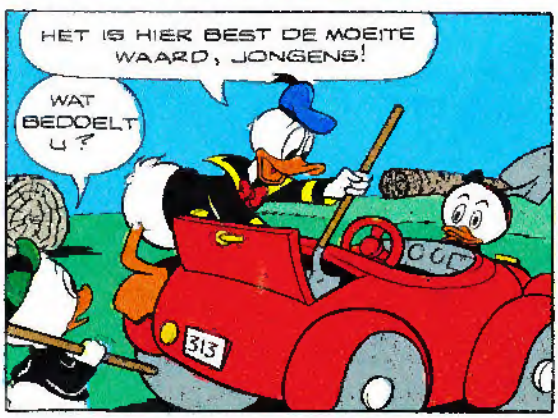

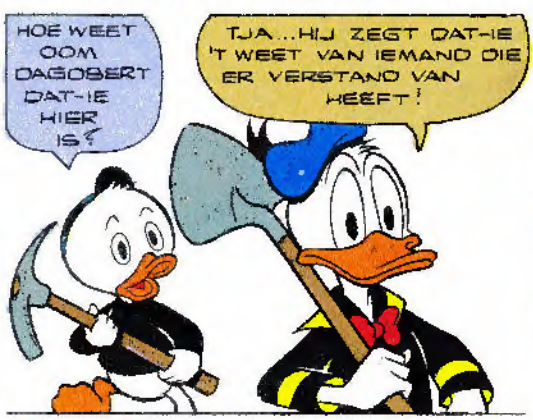

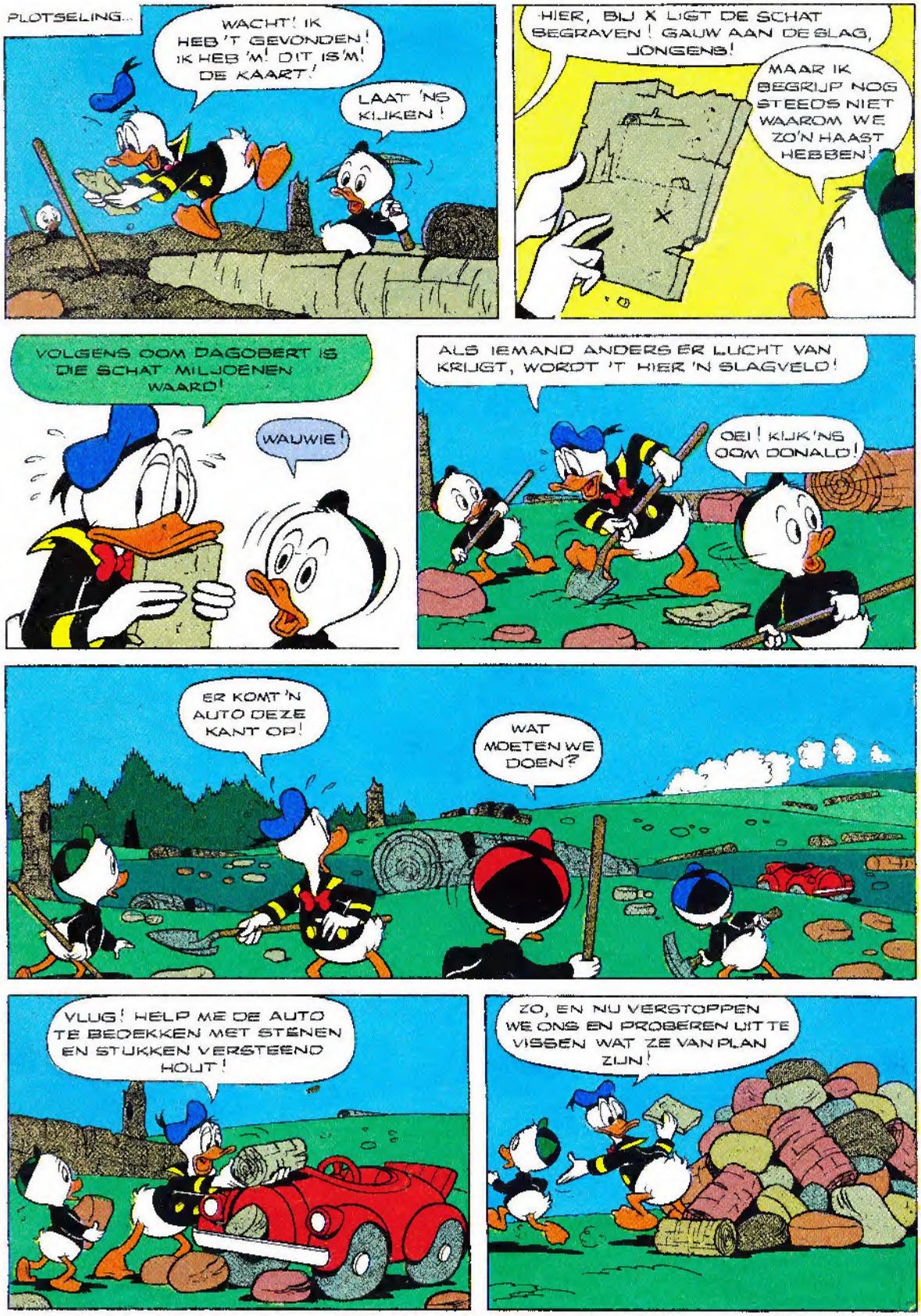
PLOTSELING...
WACHT! IK HEB 'T GEVONDEN! IK HEB 'M! DIT IS 'M! DE KAART!
LAAT 'NS KIJKEN!
HIER, BIJ X LIGT DE SCHAT BEGRAVEN! GAUW AAN DE SLAG, JONGENS!
MAAR IK BEGRIJP NOG STEEDS NIET WAAROM WE ZO'N HAAST HEBBEN!
X
VOLGENS OOM DAGOBERT IS DIE SCHAT MILJOENEN WAARD!
WAUWIE!
ALS IEMAND ANDERS ER LUCHT VAN KRIJGT, WORDT 'T HIER 'N SLAGVELD!
OEI! KIJK 'NS OOM DONALD!
ER KOMT 'N AUTO DEZE KANT OP!
WAT MOETEN WE DOEN?
VLUG! HELP ME DE AUTO TE BEDEKKEN MET STENEN EN STUKKEN VERSTEEND HOUT!
ZO, EN NU VERSTOPPEN WE ONS EN PROBEREN UIT TE VISSEN WAT ZE VAN PLAN ZIJN!

HIER IS HET, JONGENS!
HET VERSTEENDE WOUD, EH?
HMM... DIE DRIE OUWE KERELTJES ZIEN ER NIET VERDACHT UIT!
KIJK HIER 'NS... 'N VERSTEENDE AUTO!
HUH?
IK KAN BETER GEWOON TEVOORSCHIJN KOMEN VOOR ZE IN DE GATEN KRIJGEN WAT ER HIER AAN DE HAND IS!
GEWOON, VROLIJK EN ONSCHULDIG DOEN! HAHA!
NIKS AAN DE HAND, HOOR! DIE WAGEN IS VAN MIJ!
?
IK BEN TOEVALLIG HIER VERZEILD GERAAKT EN 'K WILDE DE BOEL WEL 'NS BEKIJKEN! WAT DOEN JULLIE HIER?
WIJ ...EH... KIJKEN OOK GEWOON EEN BEETJE RONDE!
ZOEKEN ZIJ OOK NAAR DE SCHAT, OOM DONALD!
UH... OEPS!
HUH?
HEH-HEH...SCHAT... EH...IK WEET NIET WAAR DE JONGEN 'T OVER HEEFT!
OH, MAAR DAT WETEN WIJ WEL, HÈ JONGENS!

WAK! DE ZWARE JONGENS!
TOEVALLIG WETEN WIJ ER ALLES VAN! EN WE HELPEN JULLIE WEL EVEN NAAR DE BUIT ZOEKEN!
EN EERLIJK DELEN, 9/10 VOOR ONS EN DE REST VOOR JULLIE, HIHI!
KIJK, WAT DIE EEND LAAT VALLEN!
OP DEZE KAART STAAT PRECIES WAAR DE SCHAT BEGRAVEN LIGT! HAHA!
SLIK!
9/10 VOOR JULLIE, DA'S NIET EERLIJK!
BIJ NADER INZIEN HEB JE GELIJK ... WIJ NEMEN ALLES MAAR!
176·200
BIND ZE VAST, MAATS! DAN LATEN WE ZE 'N FIJN RITJE MAKEN!
DAT IS NOG VEEL MINDER EERLIJK!
76·300
ZWARE JONGENS
WE STUREN JULLIE DE WOESTIJN IN, DAN KOMEN JULLIE VANZELF ZONDER BENZINE TE STAAN!
IK START DE MOTOR!
SLIK!
TOT ZIENS EN GOEIE REIS! HAHA!
JE HOEFT DE VEILIGHEIDSRIEMEN NIET VAST TE MAKEN, HOOR! HIHI!
HET IS ALLEMAAL MIJN SCHULD, OOM DONALD! IK HAD M'N GROTE MOND MOETEN HOUDEN!
LAAT MAAR ZITTEN, KWEK! ZE WISTEN ER TOCH ALLES VAN!

NU MOETEN WE EEN MANIER VINDEN OM DE WAGEN TE BESTUREN!
WE MOETEN OPPASSEN, WANT WE GAAN RECHT OP DE KRATER AF!
OEI!
IK ZAL PROBEREN OM DE WAGEN MET M'N VOETEN 'N ANDERE KANT OP TE STUREN!
'T IS U GELUKT, OOM DONALD!
YIEUW!
SWOESJ!
SKRIECH!
NU MOET IK ZIEN DAT WE OP DE WEG KOMEN, ZODAT WE ALS DE BENZINE OP IS IN ELK GEVAL EEN POMP KUNNEN VINDEN!
...EN HULP!
WE HEBBEN 'T BIJNA GEHAALD, JONGENS!
LANG LEVE OOM DONALD!
SPUT! SPUT!
BENZINE

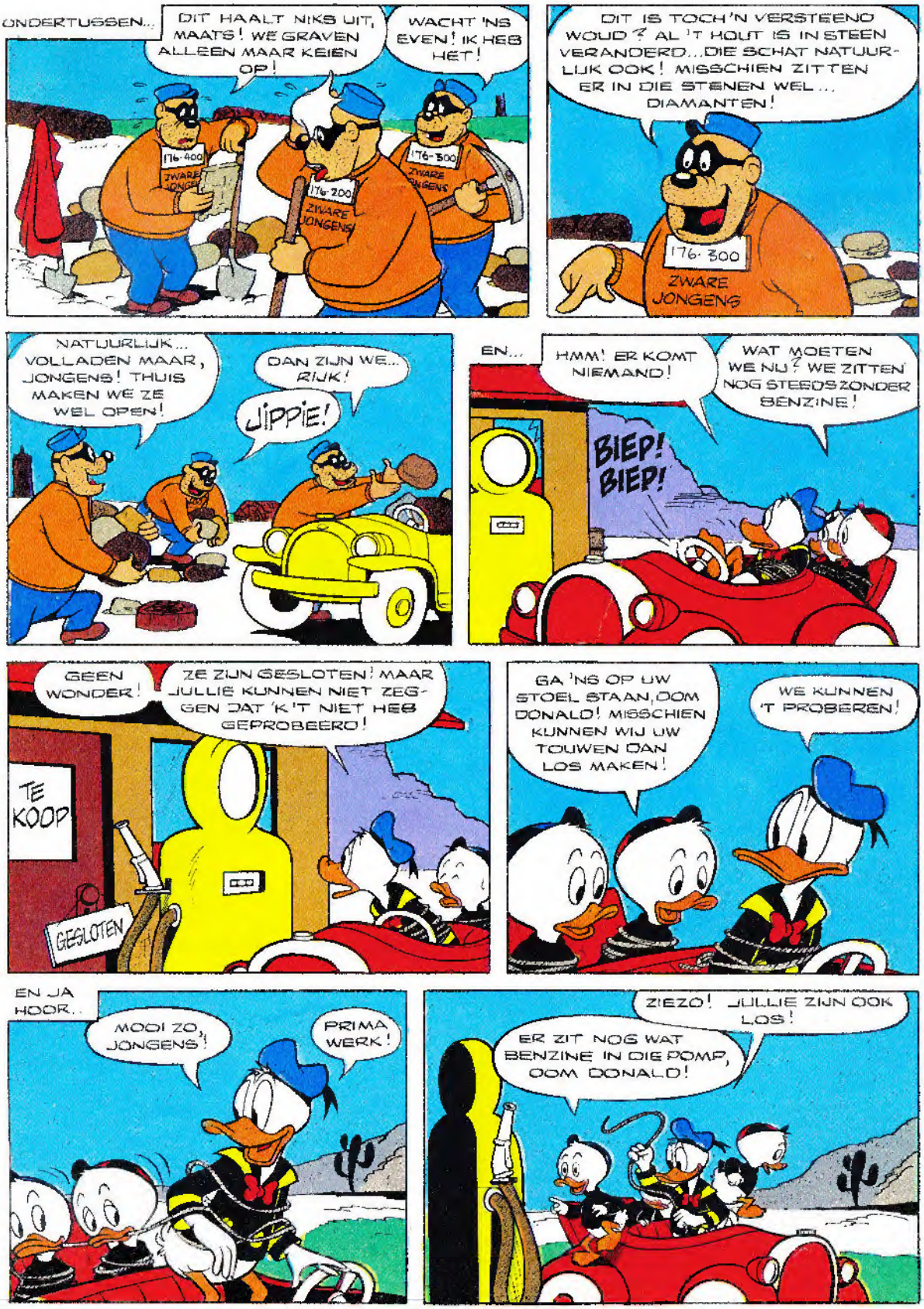
ONDERTUSSEN...
DIT HAALT NIKS UIT, MAATS! WE GRAVEN ALLEEN MAAR KEIEN OP!
WACHT 'NS EVEN! IK HEB HET!
176-400 ZWARE JONGENS
176-200 ZWARE JONGENS
176-300 ZWARE JONGENS
DIT IS TOCH 'N VERSTEENO WOUD? AL 'T HOUT IS IN STEEN VERANDERD...DIE SCHAT NATUURLIJK OOK! MISSCHIEN ZITTEN ER IN DIE STENEN WEL... DIAMANTEN!
176-300 ZWARE JONGENS
NATUURLIJK... VOLLADEN MAAR, JONGENS! THUIS MAKEN WE ZE WEL OPEN!
DAN ZIJN WE... RIJK!
JIPPIE!
EN...
HMM! ER KOMT NIEMAND!
WAT MOETEN WE NU? WE ZITTEN NOG STEEDS ZONDER BENZINE!
BIEP! BIEP!
GEEN WONDER!
ZE ZIJN GESLOTEN! MAAR JULLIE KUNNEN NIET ZEGGEN DAT 'K 'T NIET HEB GEPROBEERD!
TE KOOP
GESLOTEN
GA 'NS OP UW STOEL STAAN, OOM DONALD! MISSCHIEN KUNNEN WIJ UW TOUWEN DAN LOS MAKEN!
WE KUNNEN 'T PROBEREN!
EN JA HOOR..
MOOI ZO, JONGENS!
PRIMA WERK!
ZIEZO! JULLIE ZIJN OOK LOS!
ER ZIT NOG WAT BENZINE IN DIE POMP, OOM DONALD!

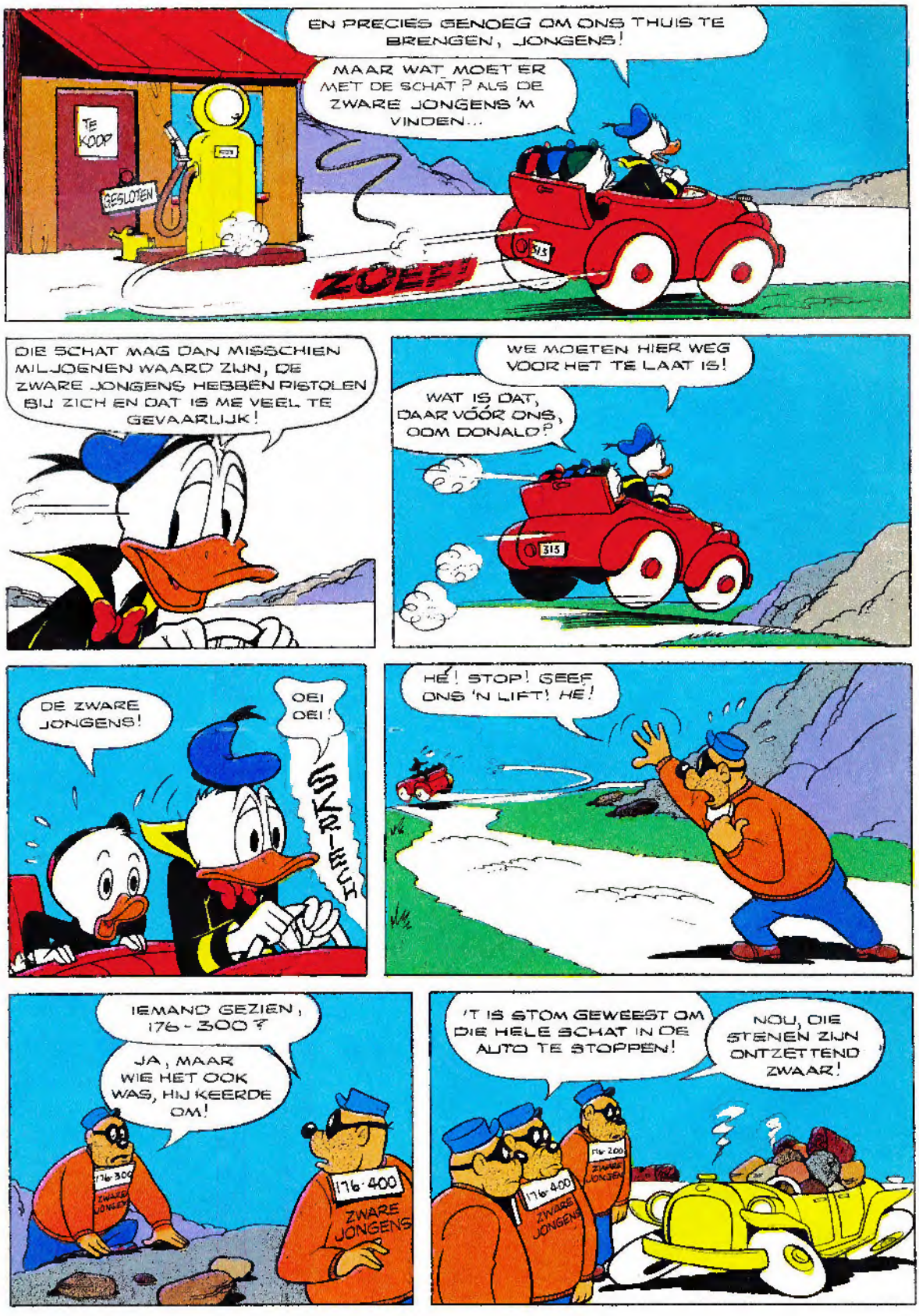
EN PRECIES GENOEG OM ONS THUIS TE BRENGEN, JONGENS!
MAAR WAT MOET ER MET DE SCHAT ? ALS DE ZWARE JONGENS 'M VINDEN...
TE KOOP
GESLOTEN
ZOEF!
DIE SCHAT MAG DAN MISSCHIEN MILJOENEN WAARD ZIJN, DE ZWARE JONGENS HEBBEN PISTOLEN BIJ ZICH EN DAT IS ME VEEL TE GEVAARLIJK!
WE MOETEN HIER WEG VOOR HET TE LAAT IS!
WAT IS DAT, DAAR VÓÓR ONS, OOM DONALD?
DE ZWARE JONGENS!
OEI OEI!
HE! STOP! GEEF ONS 'N LIFT! HE!
IEMAND GEZIEN, 176-300?
JA, MAAR WIE HET OOK WAS, HIJ KEERDE OM!
176-400
ZWARE JONGENS
'T IS STOM GEWEEST OM DIE HELE SCHAT IN DE AUTO TE STOPPEN!
NOU, DIE STENEN ZIJN ONTZETTEND ZWAAR!

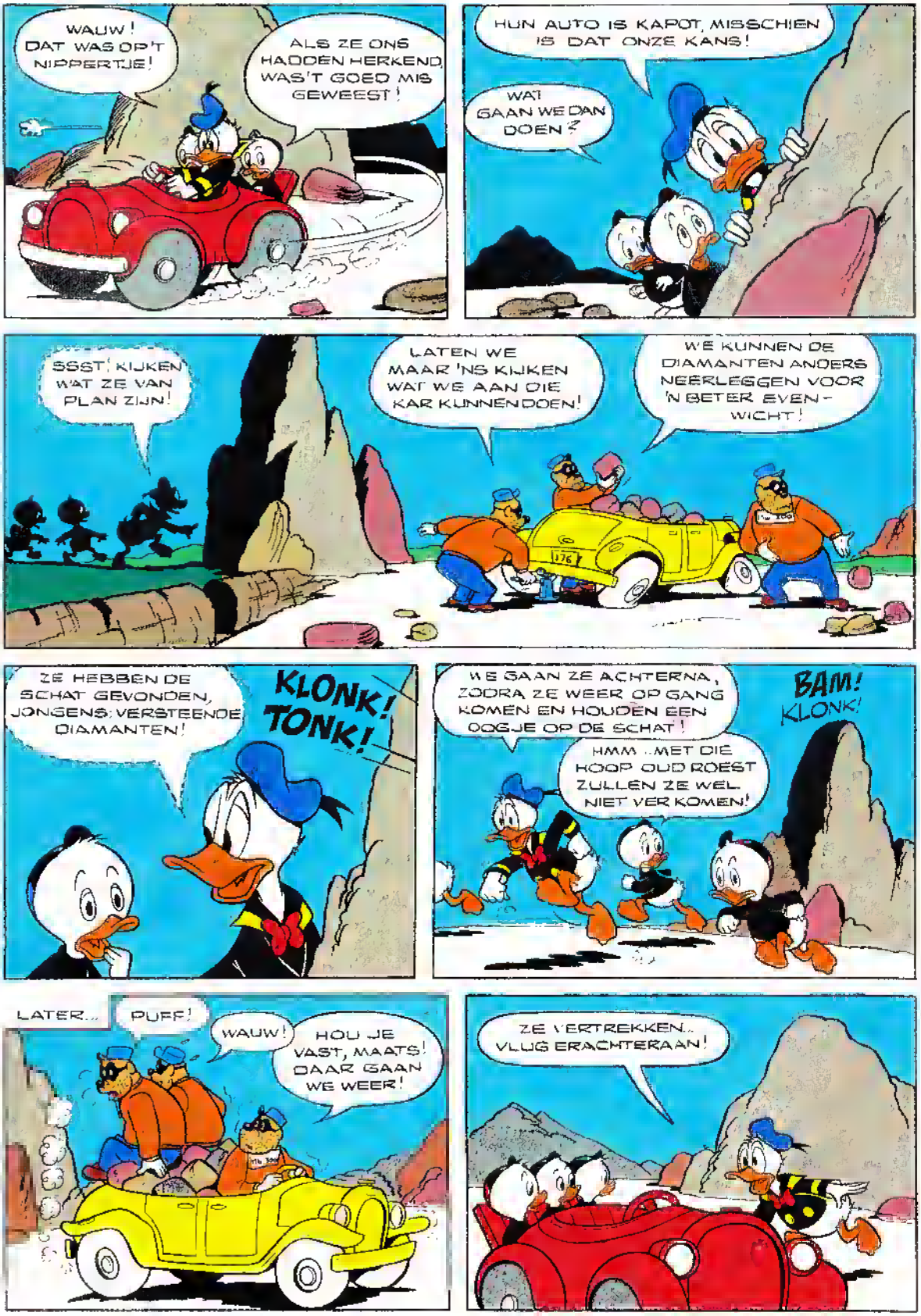
WAUW! DAT WAS OP'T NIPPERTJE!
ALS ZE ONS HADDEN HERKEND, WAS'T GOED MIS GEWEEST!
HUN AUTO IS KAPOT, MISSCHIEN IS DAT ONZE KANS!
WAT GAAN WE DAN DOEN?
SSST! KIJKEN WAT ZE VAN PLAN ZIJN!
LATEN WE MAAR 'NS KIJKEN WAT WE AAN DIE KAR KUNNEN DOEN!
WE KUNNEN DE DIAMANTEN ANDERS NEERLEGGEN VOOR 'N BETER EVEN-WICHT!
ZE HEBBEN DE SCHAT GEVONDEN, JONGENS: VERSTEENDE DIAMANTEN!
KLONK! TONK!
WE GAAN ZE ACHTERNA, ZODRA ZE WEER OP GANG KOMEN EN HOUDEN EEN OOGJE OP DE SCHAT!
HMM ..MET DIE HOOP OUD ROEST ZULLEN ZE WEL NIET VER KOMEN!
BAM! KLONK!
LATER...
PUFF!
WAUW!
HOU JE VAST, MAATS! DAAR GAAN WE WEER!
ZE VERTREKKEN.. VLUG ERACHTERAAN!

WE MOETEN 'N BEHOORLIJKE AFSTAND BEWAREN, ZODAT ZE ONS NIET IN DE GATEN KRIJGEN!
PLUNK! PLONK! POEF! PIEF! WHAM!

OEI! ZE HEBBEN WEER MOEILIJKHEDEN!
HO! STOP!
WAT IS ER NOU WEER?
SKRUNS!

ZO KOMEN WE NOOIT BIJ ONZE SCHUILPLAATS! IK KAN NIET OP DIE SCHAT ZITTEN!
JA, DIE STENEN ZIJN OOK WEL HARD!

KUNNEN WE DE SCHAT NIET ERGENS BEGRAVEN EN 'M MET DE VRACHTWAGEN OPHALEN?
EEN NIEUWE AUTO ZOU OOK GEEN GEK IDEE ZIJN!
176-200
176-400
ZWARE JONGENS
176

HÉ! ZE BEGRAVEN DE SCHAT! HIJ IS TE ZWAAR VOOR ZE!
KOM MEE, GAAN WE KIJKEN!

OPSCHIETEN JONGENS! VÓÓR ZE WEER TERUG ZIJN!

VOLGENS MIJ ZIJN DIT ÉCHTE KEIEN!
DAAR KUNNEN NOOIT DIAMANTEN INZITTEN!
ER IS IETS NIET PLUIS MET DIE SCHAT! IK ZAL 'T PADVINDERS-HANDBOEK ER 'NS OP NAKIJKEN!

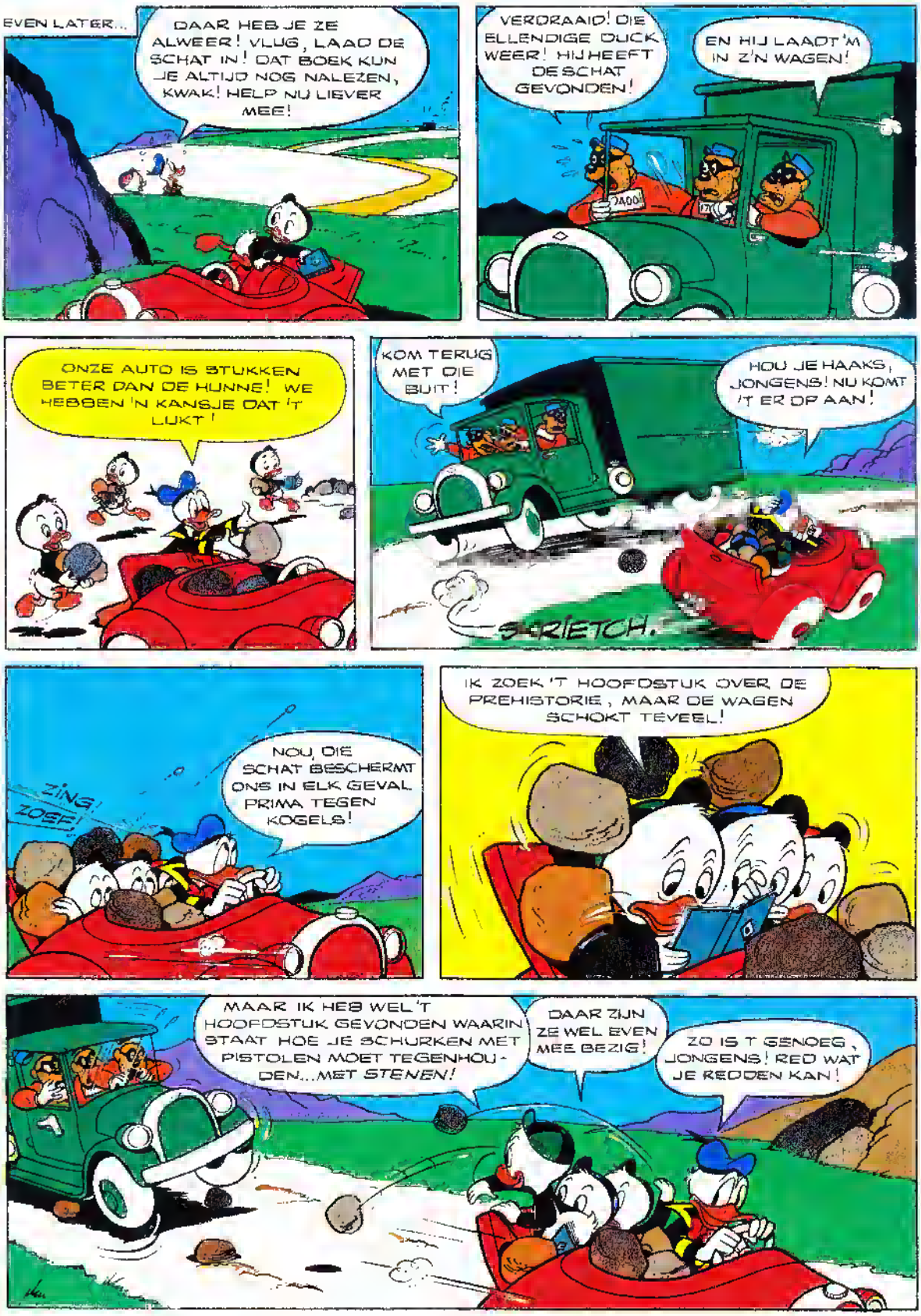
EVEN LATER...
DAAR HEB JE ZE ALWEER! VLUG, LAAD DE SCHAT IN! DAT BOEK KUN JE ALTIJD NOG NALEZEN, KWAK! HELP NU LIEVER MEE!
VERDRAAID! DIE ELLENDIGE DUCK WEER! HIJ HEEFT DE SCHAT GEVONDEN!
EN HIJ LAADT 'M IN Z'N WAGEN!
2400
ONZE AUTO IS STUKKEN BETER DAN DE HUNNE! WE HEBBEN 'N KANSJE DAT 'T LUKT!
KOM TERUG MET DIE BUIT!
HOU JE HAAKS, JONGENS! NU KOMT 'T ER OP AAN!
SKRIETCH.
NOU, DIE SCHAT BESCHERMT ONS IN ELK GEVAL PRIMA TEGEN KOGELS!
ZING!
ZOSE!
IK ZOEK 'T HOOFDSTUK OVER DE PREHISTORIE, MAAR DE WAGEN SCHOKT TEVEEL!
MAAR IK HEB WEL 'T HOOFDSTUK GEVONDEN WAARIN STAAT HOE JE SCHURKEN MET PISTOLEN MOET TEGENHOUDEN...MET *STENEN!*
DAAR ZIJN ZE WEL EVEN MEE BEZIG!
ZO IS 'T GENOEG, JONGENS! RED WAT JE REDDEN KAN!

WE ROLLEN ACHTER-UIT!
YIEUW!
OP DIE ELLENDIGE KEIEN!
KIJK, ER BREKEN EEN PAAR STENEN!
WAT DOET DAT ER TOE! WE ZIJN DE ZWARE JONGENS KWIJT EN HEBBEN 'T GROOTSTE DEEL VAN DE SCHAT GERED!

DOM DONALD, UIT DIE KAPOTTE STENEN ZIE IK HELEMAAL GEEN DIAMANTEN ROLLEN!
HUH?
EN HIER STAAT WAAROM!

EN ZO ...
DONALD! WAAR IS DE SCHAT?
DAT ZAL IK U VERTELLEN!

BRENG MAAR BINNEN, JONGENS!
JAMMY!

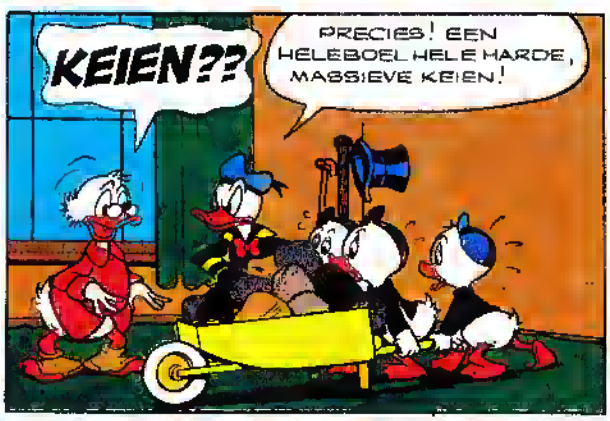
KEIEN??
PRECIES! EEN HELEBOEL HELE HARDE, MASSIEVE KEIEN!

VOLGENS HET PAOVINDERSHANDBOEK WERDEN DERGELIJKE KEIEN IN HET VOOR-HISTORISCHE TIJDPERK ALS GELD GEBRUIKT.. EN DAAROM IS DIE SCHAT VAN U NIKS ANDERS DAN 'N HOOP DOODGEWONE KEIEN!
UGH!
'T STAAT ER HEUS!

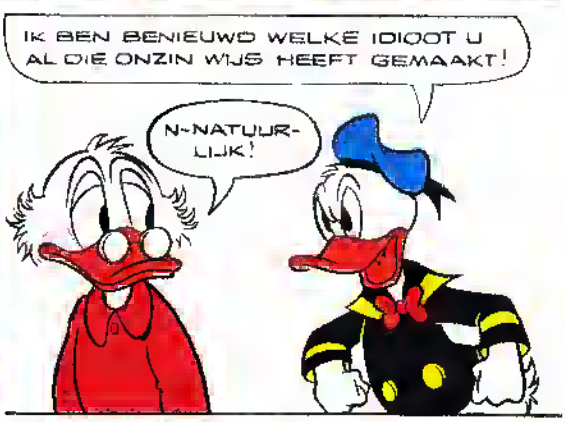
IK BEN BENIEUWD WELKE IDIOOT U AL DIE ONZIN WIJS HEEFT GEMAAKT!
N-NATUUR-LIJK!

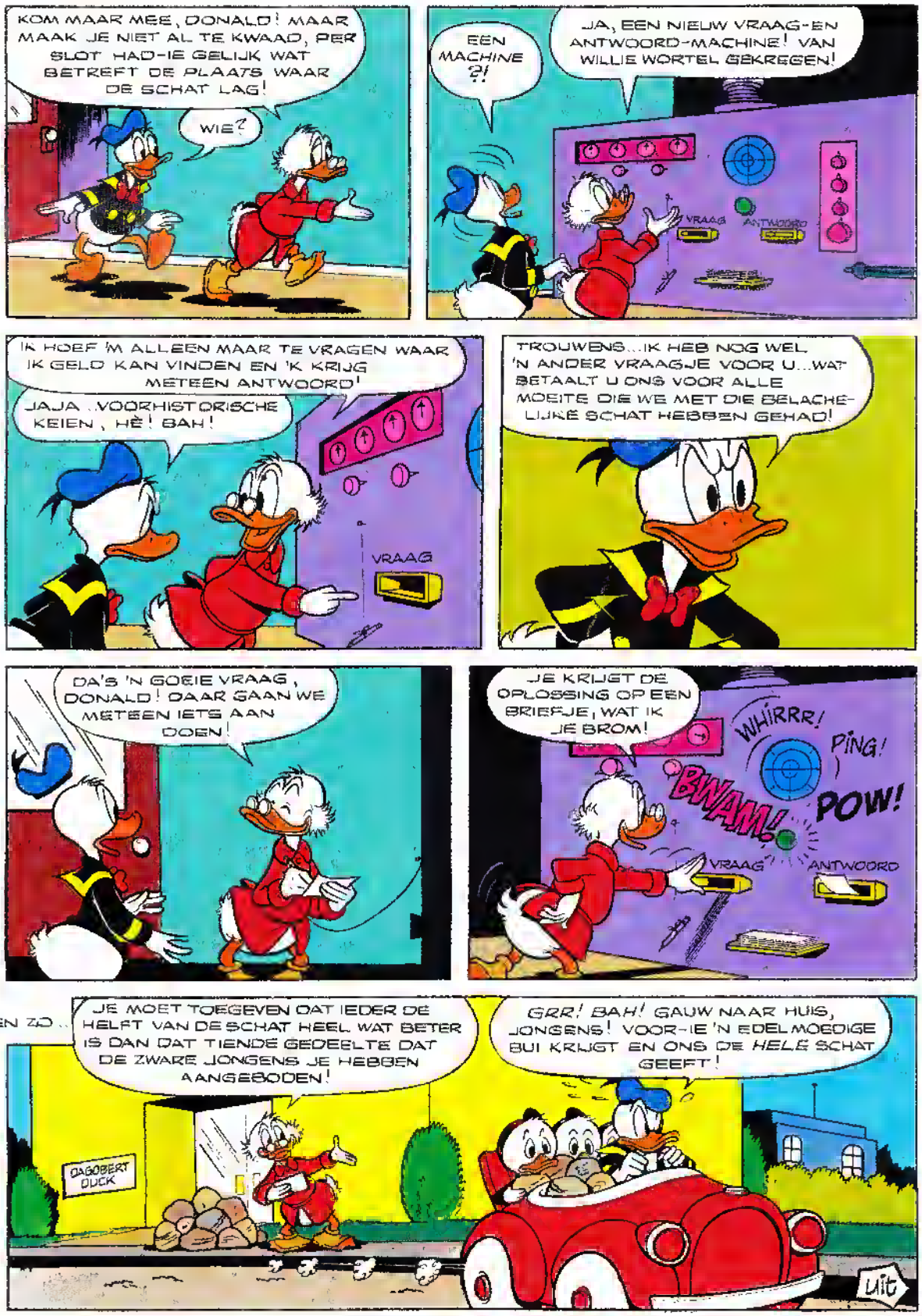
KOM MAAR MEE, DONALD! MAAR MAAK JE NIET AL TE KWAAD, PER SLOT HAD-IE GELIJK WAT BETREFT DE PLAATS WAAR DE SCHAT LAG!
WIE?
EEN MACHINE ?!
JA, EEN NIEUW VRAAG-EN ANTWOORD-MACHINE! VAN WILLIE WORTEL GEKREGEN!
VRAAG
ANTWOORD
IK HOEF 'M ALLEEN MAAR TE VRAGEN WAAR IK GELD KAN VINDEN EN 'K KRIJG METEEN ANTWOORD!
JAJA ..VOORHISTORISCHE KEIEN , HÈ! BAH!
VRAAG
TROUWENS...IK HEB NOG WEL 'N ANDER VRAAGJE VOOR U...WAT BETAALT U ONS VOOR ALLE MOEITE DIE WE MET DIE BELACHELIJKE SCHAT HEBBEN GEHAD!
DA'S 'N GOEIE VRAAG , DONALD! DAAR GAAN WE METEEN IETS AAN DOEN!
JE KRIJGT DE OPLOSSING OP EEN BRIEFJE, WAT IK JE BROM!
WHIRRR!
PING!
BWAM!
POW!
VRAAG
ANTWOORD
EN ZO ..
JE MOET TOEGEVEN DAT IEDER DE HELFT VAN DE SCHAT HEEL WAT BETER IS DAN DAT TIENDE GEDEELTE DAT DE ZWARE JONGENS JE HEBBEN AANGEBODEN!
GRR! BAH! GAUW NAAR HUIS, JONGENS! VOOR-IE 'N EDELMOEDIGE BUI KRIJGT EN ONS DE HELE SCHAT GEEFT!
DAGOBERT DUCK
UIT

geschreven door
Renée van Otteren

getekend
door Henk Albers

LEON, DE LEEUW UIT ARNHEM

Dit verhaal gaat over een leeuw, een duikelaartje en een klein meisje. De leeuw heet Leon en is trots op zijn naam, omdat die uit Frankrijk komt en „In Frankrijk hebben de leeuwen ‚gekrulde manen" zei zijn moeder altijd. Leon woont in het Arnhemse Leeuwenpark aan de Deelense weg met een heleboel andere leeuwen, die daar net zo leven als in Afrika, in het wild. Het enige bijzondere is dat er vaak auto's door het park rijden met mensen die hun neuzen tegen de ramen drukken en hun ogen uitkijken. Echte, wilde leeuwen, stel je voor! De meeste leeuwen zijn niet zo dol op die mensen en daarom is het maar goed dat het in het park streng verboden is om autoraampjes en deuren te openen. Leon is de enige die dat jammer vindt, want hij is dól op mensen. Hij wil dat de kinderen uit de auto's stappen en hem over z'n rug aaien en zeggen: „Wat ben jij een móóie leeuw! Wat ben jij een liève leeuw! Oòòòòh!"
Maar dat kan natuurlijk niet. Daarom is Leon een beetje ongelukkig en hij heeft ook maar weinig vrienden, want de andere leeuwen vinden hem maar gek en raar. Welke leeuw is er nou dol op mensen? Bah!
Eigenlijk heeft Leon maar één échte vriend! Dat is het duikelaartje. Het duikelaartje heet Kereltje Kieperom en woont ook in het Leeuwenpark, onder een boom in een holletjeshuisje. Zijn hoofdje is zwart en zijn buikje is beschilderd met allerlei vreemde figuurtjes en tekentjes. Iedere keer als hij duikelt, klinkt er een ‚tam-tam'-geluidje, zoals van bongo-trommels. Kereltje Kieperom komt uit Afrika, en hoe hij in Arnhem is terechtgekomen, weet niemand. Hij heeft zich er waarschijnlijk zo heen getoverd, want hij kan nog toveren ook.
Hij wás er gewoon op een dag, daar in dat holletje onder die boom, en zei: „Dag Leon, wat ben jij een mooie leeuw!" En Leon zei: „Dag Kereltje Kieperom. Wat ben jij een grappig mannetje." En nu zijn ze dus vrienden, de leeuw en het duikelaartje. En op een dag stapt Leon naar zijn vriendje toe en zegt. „Ik wil naar de mensen!"
Kereltje Kieperom duikt in zijn holletje en haalt een paars stokje te voorschijn, waar ook al van die rare tekentjes op staan. Hij zwaait ermee door de lucht en zegt:
„Toki-Tiki-Toverkracht,
Toon ons nu je grote macht,
Luister goed naar onze wensen,
Breng ons heel gauw naar de mensen!"
Ondertussen loopt Netje Nevenaan aan de hand van haar vader door Arnhem. Netje is acht jaar, ze heeft bruin krulhaar en blauwe ogen. Ze heeft net poffertjes gegeten in de poffertjeskraam, vlakbij het Velperpoortstationnetje. Een bordje

vol met een heleboel poedersuiker en een flinke klont roomboter... lekker... lekker!
En nu slentert ze met haar vader door de stad, want het is zaterdag en Netje hoeft niet naar school. Plotseling ziet ze iets door de lucht zweven... allemaal kleine stoeltjes met kinderen erin, en daar... het lijken wel mini-vliegtuigjes... en een reuzenrad. Er moet daarginds kermis zijn. En ja hoor! Even later komen ze bij een plein vol met alle mogelijke kraampjes, botsautootjes, een draaimolen en 'n spookhuis... Brrr! Voor een van de stands staat een lange meneer heel hard te schreeuwen: „KOOP HIER UW LOOTJES! EEN KWARTJE MAAR! TREKT U EEN LOOTJE MET ARNHEM, DAN MAG U UW PRIJS *UITZOEKEN!*" Netjes vader koopt een lootje, maar binnenin staat ‚Bennebroek' en dat is geen prijs. Daarna kopen ze een lootje met ‚Hilversum', dat is 'n troostprijs, een doos fondantjes. „Nog ééntje, pappa," zeurt Netje. En warempel, als ze het lootje openvouwt, staat er ‚ARNHEM', met grote rode letters. Als ze het aan de kermismeneer laat zien, tilt hij haar pardoes op het podium waar de prijzen liggen... doosjes chocola, bierglazen, lepeltjes, poppen, speelgoedbeesten en ook... een fiets. Netje heeft nog geen fiets en ze wil er graag een hebben... maar toch loopt ze regelrecht op een knots van een pluchen leeuw af en slaat haar armpjes stijf om zijn nek. Papa Nevenaan vraagt nog of ze echt niet liever die fiets wil, maar Netje schudt beslist haar hoofd en de kermismeneer tilt de grote leeuw van het podium. Netje krijgt er zelfs nog iets bij cadeau, een duikelaartje met een zwart koppetje en een beschilderd buikje.
Als het meisje en haar vader uit het gezicht zijn verdwenen, zegt de kermisman tegen zijn maat: „Daar had ik een koopje aan! De een of andere rare vogel heeft die leeuw vanmorgen voor m'n kraam gezet met dat duikelding tussen z'n voorpoten. Ik heb dat beest nooit ingekocht, stel je voor, zo'n knots; 't leek wel 'n echte!"
En thuis bij Netje aait moeder de speelgoedleeuw over zijn rug en zegt: „We zullen hem Leo noemen, dat is een echte leeuwenaam. En het duikelaartje noemen we Mambo, omdat ie er net uitziet of ie uit Afrika komt!" Netje drukt twee vochtige lipjes tegen het linkeroor van de leeuw en fluistert: „Wat ben jij een mooie leeuw! Wat ben jij een lieve leeuw! Oôôôôh!"
Er rijden heel vaak auto's door het Arnhemse Leeuwenpark. De mensen die erin zitten, houden hun raampjes en deuren stevig gesloten, want dat moet. En ze kijken hun ogen uit naar de prachtige leeuwen die daar rondlopen, want een leeuw in 't wild, dat zie je niet elke dag...
Maar dat er geen leeuw meer is met een Franse naam en ook geen duikelaartje dat Kereltje Kieperom heet, dat weten die mensen niet... en het kan ze niet schelen ook!

Dit was een verhaal over een leeuw, een duikelaartje en een klein meisje. Als jij in Arnhem woont, ken je haar misschien wel. Ze heeft bruin krulhaar en blauwe ogen, en als het mooi weer is, zit ze vaak op de stoep van haar huis, met naast zich een duikelaartje met een tamtamgeluidje in zijn buik en op haar schoot een grote speelgoedleeuw, die net echt lijkt...

ALBERT RUE

wouter

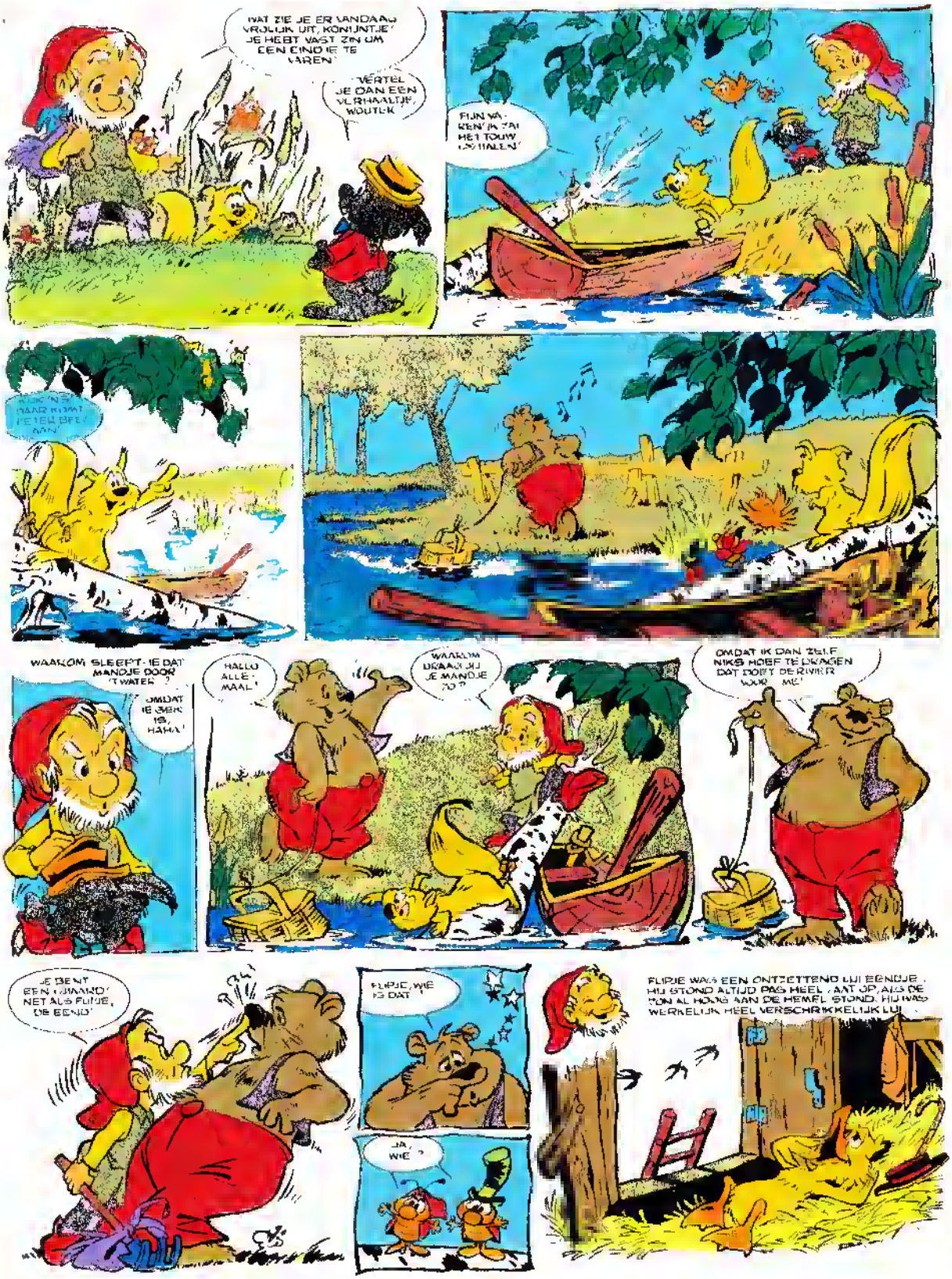

kabouter

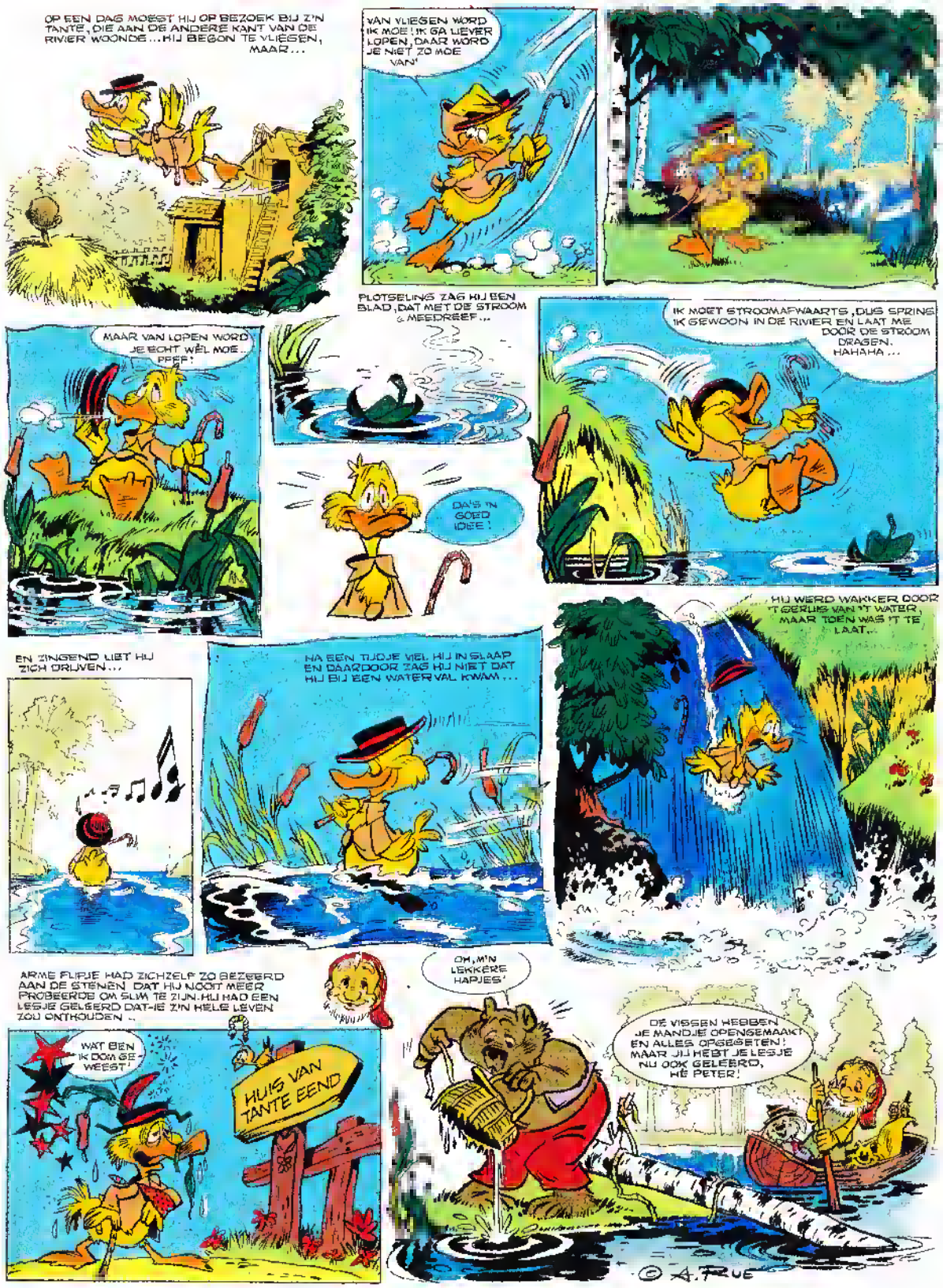
OP EEN DAG MOEST HIJ OP BEZOEK BIJ Z'N TANTE, DIE AAN DE ANDERE KANT VAN DE RIVIER WOONDE ... HIJ BEGON TE VLIEGEN, MAAR ...
VAN VLIEGEN WORD IK MOE ! IK GA LIEVER LOPEN, DAAR WORD JE NIET ZO MOE VAN'
MAAR VAN LOPEN WORD JE ECHT WÉL MOE.. PFFF!
PLOTSELING ZAG HIJ EEN BLAD, DAT MET DE STROOM MEEDREEF ...
DA'S 'N GOED IDEE !
IK MOET STROOMAFWAARTS, DUS SPRING IK GEWOON IN DE RIVIER EN LAAT ME DOOR DE STROOM DRAGEN. HAHAHA ...
EN ZINGEND LIET HIJ ZICH DRIJVEN ...
NA EEN TIJDJE VIEL HIJ IN SLAAP EN DAARDOOR ZAG HIJ NIET DAT HIJ BIJ EEN WATERVAL KWAM ...
HIJ WERD WAKKER DOOR 'T GEZUIS VAN 'T WATER, MAAR TOEN WAS 'T TE LAAT..
ARME FLIPJE HAD ZICHZELF ZO BEZEERD AAN DE STENEN DAT HIJ NOOIT MEER PROBEERDE OM SLIM TE ZIJN. HIJ HAD EEN LESJE GELEERD DAT-IE Z'N HELE LEVEN ZOU ONTHOUDEN ..
WAT BEN IK DOM GEWEEST!
HUIS VAN TANTE EEND
OH, M'N LEKKERE HAPJES'
DE VISSEN HEBBEN JE MANDJE OPENGEMAAKT EN ALLES OPGEGETEN! MAAR JIJ HEBT JE LESJE NU OOK GELEERD, HÉ PETER!
© A. TRUE

Dirigent gezocht

Geschreven door Ank Steenhauer- van Humbeeck
Getekend door Jan van der Voo

In de kikkerpolder heerste grote droefheid. Er was iets ontzettends gebeurd! Maar laten wij bij het begin beginnen...

Het toenemend aantal vervelende, zich vervelende, lastige en brutale kikkertjes had de burgemeester reeds vele hoofdbrekens gekost. In bijna iedere vergadering kwam de vraag op tafel:

Hoe ter wereld houden wij onze ondeugende kikkertjes uit de polder? Eerst werden er een hoop valse dingen gezegd. Het lag aan de ouders, en niet aan de jeugd. Men stuurde de kleintjes maar het water in, omdat ze thuis zo lastig waren... Hierop stond drogist — tevens dokter — Drentelaer op. Dreigend keek hij met zijn bolle ogen de kring rond. „Wie sprak daarvan, de polder insturen?"

Hij, Drentelaer, hield ze juist *uit* de polder omdat zijn over-, achter- en zijburen zulke onbetrouwbare mormels van kinderen hadden! Een grove belediging noemde hij dat, om de ouders de schuld te geven. Drentelaer kletste met zijn voorpoot hard op de tafel, keek iedereen nog eens flink dreigend aan en ging weer zitten. „Kòm nou..." kifte juffrouw Keetje Zalig, die een toverballenzaakje om de hoek had en daarom de drogist met zijn drop, peperpunt en salmiak niet luchten kon of zien... „Kom nou, waarde heer, het is bekend dat iedereen blind is voor de minder plezierige eigenschappen van zijn eigen kinderen..., waar of niet?"

Hierbij keek ze triomfantelijk rond om instemming, maar ieder keek strak vòòr zich. Een maagkramp of een splinter in de poot had je als kikker zò te pakken; dan moest je naar de dokter... waar of niet?

Juffrouw Keetje Zalig ging diep beledigd zitten. Toen stak de zwemleraar een poot op. „Mag ik het woord?" Hij mocht, graag zelfs! „Welnu... hm, waarom... hà-hm... we moesten een speeltuin hebben, die houdt de kikkertjes in buurt, ik heb gezegd..."

Een ogenblik was het stil. Toen barstte het applaus los.

„Dat we daar niet eerder aan gedacht hebben," riep iedereen. Een geweldig idee! Terstond werden alle stoelen tegen de tafel aangeschoven, de zitting was opgeheven. Er moest in de kortste keren een speeltuin komen met draaimolens, wip, schommels en glijbaan. Koortsachtig werd er diezelfde

avond al aan begonnen. De kleine rakkers mochten er niets van weten, het moest een verrassing blijven, en daarom werkte men met nachtploegen. De burgemeester liet dirigent Kikkarini bij zich komen. Ze gingen samen in een hoekje staan smoezen, want alles moest geheim blijven, nietwaar? En zo kon het gebeuren dat in het holst van de nacht de dirigent met zijn orkestleden door het gras sloop om in een polder verder te oefenen dat de stukken erafvlogen. Twee weken later was de speeltuin klaar. De drogist was in zijn nopjes. Die speeltuin had hem geen windeieren gelegd. Hij was in één klap door zijn blarenzalf heen en had goed geld verdiend met het verbinden van blauwe en platgeslagen duimen. Aangezien hij als klarinettist ook meespeelde in het orkest, was het voor hem een bijzonder drukke tijd. Ook juffrouw Keetje speelde mee. Vanwege haar omvang hoorde zij — als enige vrouw — bij de bassen. Dirigent Kikkarini had een passend programma in elkaar gezet van écht Hollandse liedjes. Ze zouden beginnen met „Lang zal hij leven", waarmee de speeltuin werd bedoeld. En toen gebeurde dat ontzettende, dat verschrikkelijke!
Dirigent Kikkarini was niet alleen buitengewoon muzikaal, zeer buitengewoon precies was hij ook. *Niets* mocht er verkeerd gaan. Daarom zat hij in zijn eentje in de vroege morgen uren te oefenen, zittend op een waterlelieblad. Met gesloten ogen sloeg hij de maat met zijn voorpoten, de achterpoten liet hij ter verkoeling in het water hangen.
Voor muziek zorgde hij zelf, hij neuriede met bolstaande wangzakken mee op de maat van zijn bewegende voorpoten.

Zo nèt zat hij er nog... en nu niet meer... Een opvliegende reiger wist er meer van, véél meer van!! Het leven van een kikker hangt aan een zijden draad, nóóit is hij zijn leven zeker. Iedere kikker weet dit en met het voltooide deelwoord „opgegeten" is hij vertrouwd geraakt. Maar waarom nu juist de dirigent? Waarom bijvoorbeeld geen saxofonist? Een klarinettist meer of minder had ook niet zo gegeven. Maar dat de dirigent opgegeten was, was eenvoudig een ramp! En 's middags zou de speeltuin geopend worden... De ceremoniemeester wist zich geen raad, niemand kon of wilde de dirigent vervangen.
Wanhopig zocht hij de burgemeester op, die zich op het feestterrein bevond. Maar zelfs de burgemeester, aan wie hij om raad vroeg, keerde zich knorrig van hem af. „Man, ik heb het véél te druk met mijn eigen zaken. Wat? Hoezo? Ik dirigent? Ik kan geen noot van een letter onderscheiden en maat houden is er helemáál niet bij. Kom nou zeg, aan mijn lijf geen polonaise hoor!" Plotseling veranderde zijn gezichtsuitdrukking. De twee lieve zoontjes van drogist Drentelaer hadden kans gezien binnen te dringen op het feestterrein. Kwakend van plezier zwommen zij op de wip af en, zonder enig ontzag voor de wip, die per slot gloednieuw was, gaven ze elkaar van jetje dat het niet mooi meer was. „Heeedaar!" bulderde de burgemeester, „willen jullie voor den drommel wel eens van die wip afgaan?" Maar de twee drogistenzoontjes deden niet onder voor de andere mormels uit de buurt. Ze bleven nét zo lang doorwippen totdat de burgemeester ze in hun nekvel pakte en over de afrastering zette. „Eigenlijk had ik ze nog een flink pak op hun bips moeten geven..." zei hij spijtig tegen de ceremoniemeester. Maar deze stond in vervoering naar de wip te kijken. Eensklaps riep hij uit: „Eureka, ik hèb het!!!" — en zwom weg. De burgemeester keek hem hoofdschuddend na.
Koortsachtig verzamelde de ceremoniemeester alle orkestleden in zijn achtertuin. Allereerst vertelde hij met een brok in de keel dat de dirigent hedenmorgen opgegeten was. Maar dat wisten ze allemaal al. En daarna kreeg men het verhaal te horen over zijn vergeefse pogingen om een plaatsvervanger te vinden. Tot slot zijn briljante vondst: „De Wip". „Niets," verzekerde hij, „sloeg zo duidelijk en keurig de maat als een wip. Het orkest zou zich ernaast opstellen, hij, de ceremoniemeester zou zogenaamd de maat slaan, maar men moest KIJKEN naar de wip, naar de wip en niets anders. Begrepen?"
Toen het eenmaal zover was, groepeerde de ceremoniemeester zijn muzikale kikkers rond de wip. De burgemeester sprak een openingswoord, waarna zijn vrouw een lintje doorbeet. De snoezige dochtertjes van de burgemeester mochten samen de wip inwijden. Onder doodse stilte namen zij plaats... en daar gingen ze... een... twee... een... twee, keurig in de maat.
Het orkest viel in met: „Lang ... zal ... hij... leven." Maar... omdat de meisjes zo keurig en langzaam wipten, werd het een complete treurmars. De muzikanten raakten buiten adem en waren haast opgelucht toen ze zagen dat de twee drogistenzoontjes de burgemeestersdochtertjes wegduwden en joelend zelf plaats namen. En dát werd me toch een wip-partij. In het boekje van wijlen de dirigent stond: „2° Daar bij die molen..." Maar dat was niet te combineren. Het ging véél te vlug. Bovendien was het een wals, en de drogistenzoontjes maakten er een boogie-woogie van! Juffrouw Keetje hield dit tempo niet vol. Ze staakte haar gebas en siste de drogist in het oor: „Mooi stel mormels hebt u, hoor!" Op dat moment maakte een der jongens een smak. Hij viel een buil op zijn hoofd en kwaakte moord en brand. De wip stond stil en ook het orkest zweeg. „Doorgaan, dames en heren, doorgaan!" riep de ceremoniemeester. Hij stond er met zijn rug naar toe, dus hij had niet zo gauw in de gaten wat er aan de hand was.

Drogist Drentelaer wees naar de stilstaande plank en haalde hulpeloos zijn schouders op. Terstond greep de ceremoniemeester in. Hij trok Drentelaer en Juffrouw Keetje die vooraan stonden, hardhandig mee en gebood hun de wip in beweging te brengen. Dit nu was Keetjes grote kans. Aangezien zij zeker drie keer zo zwaar was als de spichtige drogist, kon ze hem nu heerlijk te pakken nemen.
Ze zorgde met een doffe dreun op de grond te komen, waardoor de arme drogist met de benen van de grond twee keer op zijn zitvlak stuiterde. Terstond zette het orkest in: „Aan de óe-oéver van de Rótte... tussen Dèlft en Overschie..." De maat klopte prachtig.
Alle kikkers klapten enthousiast mee en niemand lette op het krampachtige gezicht van de drogist. Keetje liet hem net zo lang stuiteren tot het lied ten einde was. Toen pas mocht hij afstappen en onder luid gejuich namen de kikkerkindertjes bezit van hun speeltuin...

Mickey Mouse in ZUID AMERIKA

(VERVOLG)

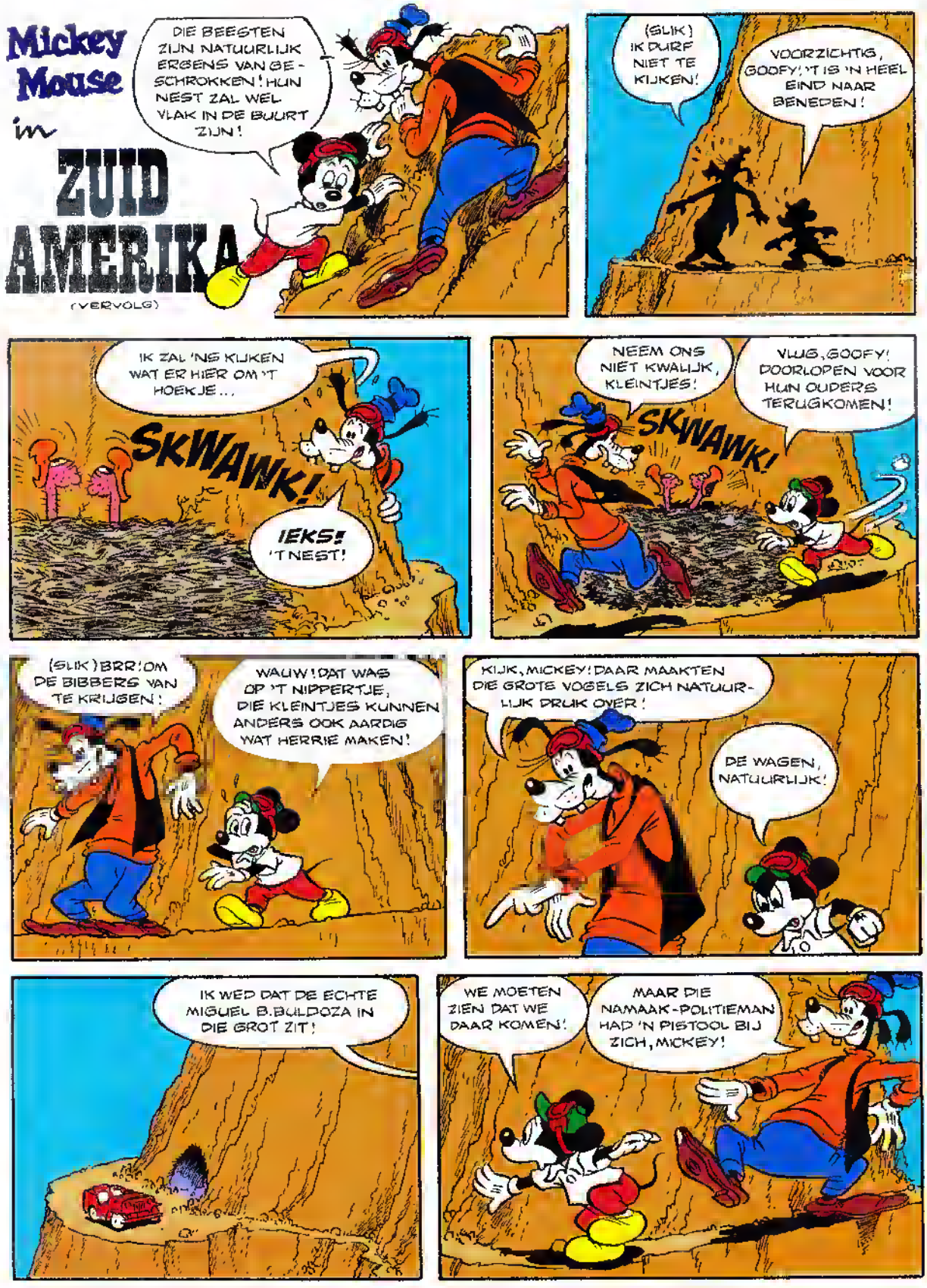

MISSCHIEN SCHIET-IE SLECHT! DAAR KOMEN WE VANZELF ACHTER!
DAAR BEN IK JUIST ZO BANG VOOR!

IK ZOU DIE PAPIEREN NOU MAAR 'NS TEKENEN, ANDERS LATEN WE JE HIER NET ZO LANG ZITTEN TOT JE HET WEL DOET!
IK HELP JE WEL OM 'M TE OVERTUIGEN, OUWE CELMAKKER VAN ME!
NOOIT!

IK HAD GELIJK, GOOFY! DIE SCHURK IS DE NEEF VAN DE ECHTE BULDOZA, HET ZWARTE SCHAAP VAN DE FAMILIE!
SLIK!

IK HERINNER HET ME NU OOK WEER... MIGUEL HEEFT ME 'NS VERTELD DAT-IE 'N NEEF HAD DIE IN DE GEVANGENIS ZAT EN PRECIES OP HEM LEEK!

WE MOETEN IETS DOEN!
SKRIETCH!

WAAROM DEED JE DAT?
IK DEED NIKS!
WIE IS DAARBUITEN?

VLUG! KIJK WIE DAAR IS!
SI!

DIE MUIS WEER!
RENNEN, GOOFY!
SKRIECH!
DJING!
BAM!
KIJK, DAAR HEB JE DIE SCHREEUW-LELIJKEN!
SKRIETSJ!
SKWAWK!
HM!
IK HEB 'N IDEE! NAAR HET NEST, GOOFY!
HUH?
VLUG, SPRING ERIN!
NU HEB IK JULLIE, HUH?
SKRAWK!
CARAMBA! ZE ZIJN VERDWENEN!
SKWAWK!
OEI-OEI!

HEB JE ZE GEVONDEN?
RENNEN! LOOP WAT JE LOPEN KAN!
SCHIET DAN, SUKKEL!
IK HEB GEEN KOGELS MEER!
KOM MAAR, GOOFY! ZE ZIJN OP DE LOOP!
BEDANKT... EH... MAATJES... EH... GRASIEJAS!
SNEL, DE WAGEN IN!
SKRIETSJ!
SKRIECH!
ZE GAAN ER VANDOOR, MICKEY!
ZOEF!
SEÑOR MICKEY! GOOFY! ALLES GOED MET JULLIE!
JA, MET U OOK, SEÑOR BULDOZA?
VRIENDEN, IK ZAL HET JULLIE UIT-LEGGEN EN...
DAT HOEFT NIET! IK HEB HET AL BE-GREPEN VAN UW DUBBELGANGER!
HÉ, MICKEY! KIJK 'NS!

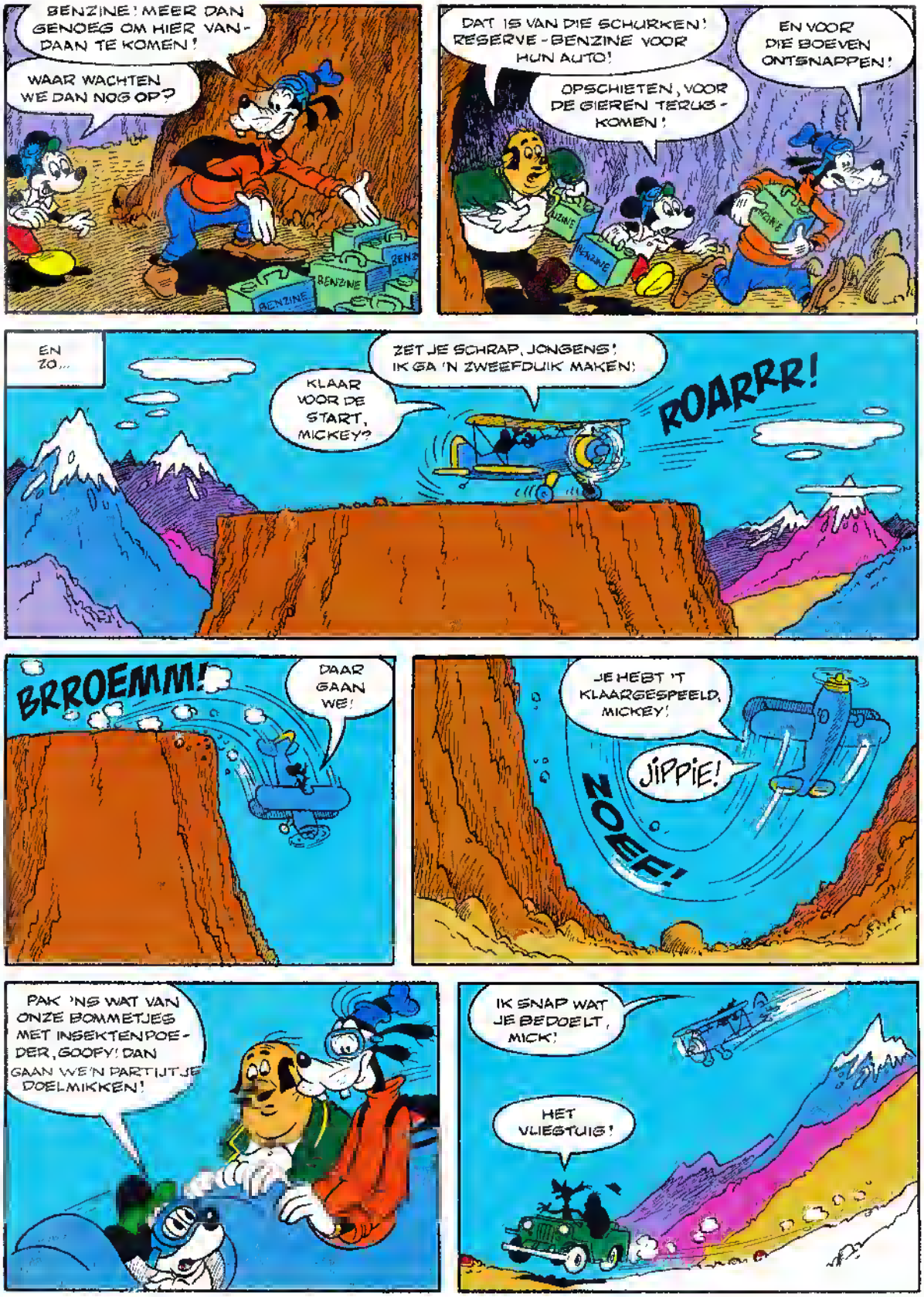
BENZINE! MEER DAN GENOEG OM HIER VANDAAN TE KOMEN!
WAAR WACHTEN WE DAN NOG OP?
BENZINE
DAT IS VAN DIE SCHURKEN! RESERVE-BENZINE VOOR HUN AUTO!
OPSCHIETEN, VOOR DE GIEREN TERUGKOMEN!
EN VOOR DIE BOEVEN ONTSNAPPEN!
EN ZO...
KLAAR VOOR DE START, MICKEY?
ZET JE SCHRAP, JONGENS! IK GA 'N ZWEEFDUIK MAKEN!
ROARRR!
BRROEMM!
DAAR GAAN WE!
JE HEBT 'T KLAARGESPEELD, MICKEY!
JIPPIE!
ZOEF!
PAK 'NS WAT VAN ONZE BOMMETJES MET INSEKTENPOEDER, GOOFY! DAN GAAN WE 'N PARTIJTJE DOELMIKKEN!
IK SNAP WAT JE BEDOELT, MICK!
HET VLIEGTUIG!

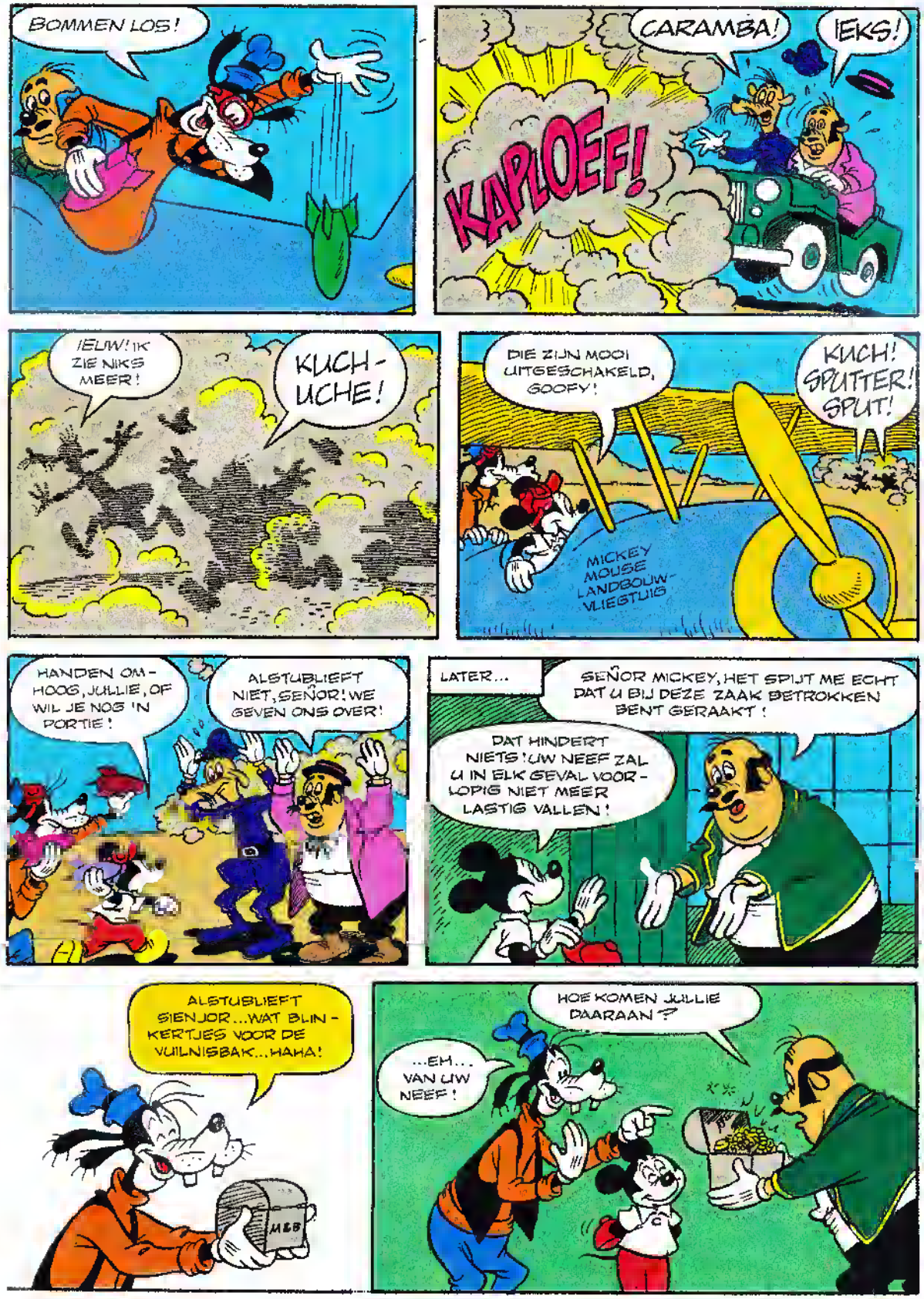
BOMMEN LOS!
CARAMBA!
IEKS!
KAPLOEF!
IEUW! IK ZIE NIKS MEER!
KUCH-UCHE!
DIE ZIJN MOOI UITGESCHAKELD, GOOFY!
KUCH! SPUTTER! SPUT!
MICKEY MOUSE LANDBOUW-VLIEGTUIG
HANDEN OM-HOOG, JULLIE, OF WIL JE NOG 'N PORTIE!
ALSTUBLIEFT NIET, SEÑOR! WE GEVEN ONS OVER!
LATER...
SEÑOR MICKEY, HET SPIJT ME ECHT DAT U BIJ DEZE ZAAK BETROKKEN BENT GERAAKT!
DAT HINDERT NIETS! UW NEEF ZAL U IN ELK GEVAL VOOR-LOPIG NIET MEER LASTIG VALLEN!
ALSTUBLIEFT SIENJOR... WAT BLIN-KERTJES VOOR DE VUILNISBAK... HAHA!
M&B
HOE KOMEN JULLIE DAARAAN?
...EH... VAN UW NEEF!

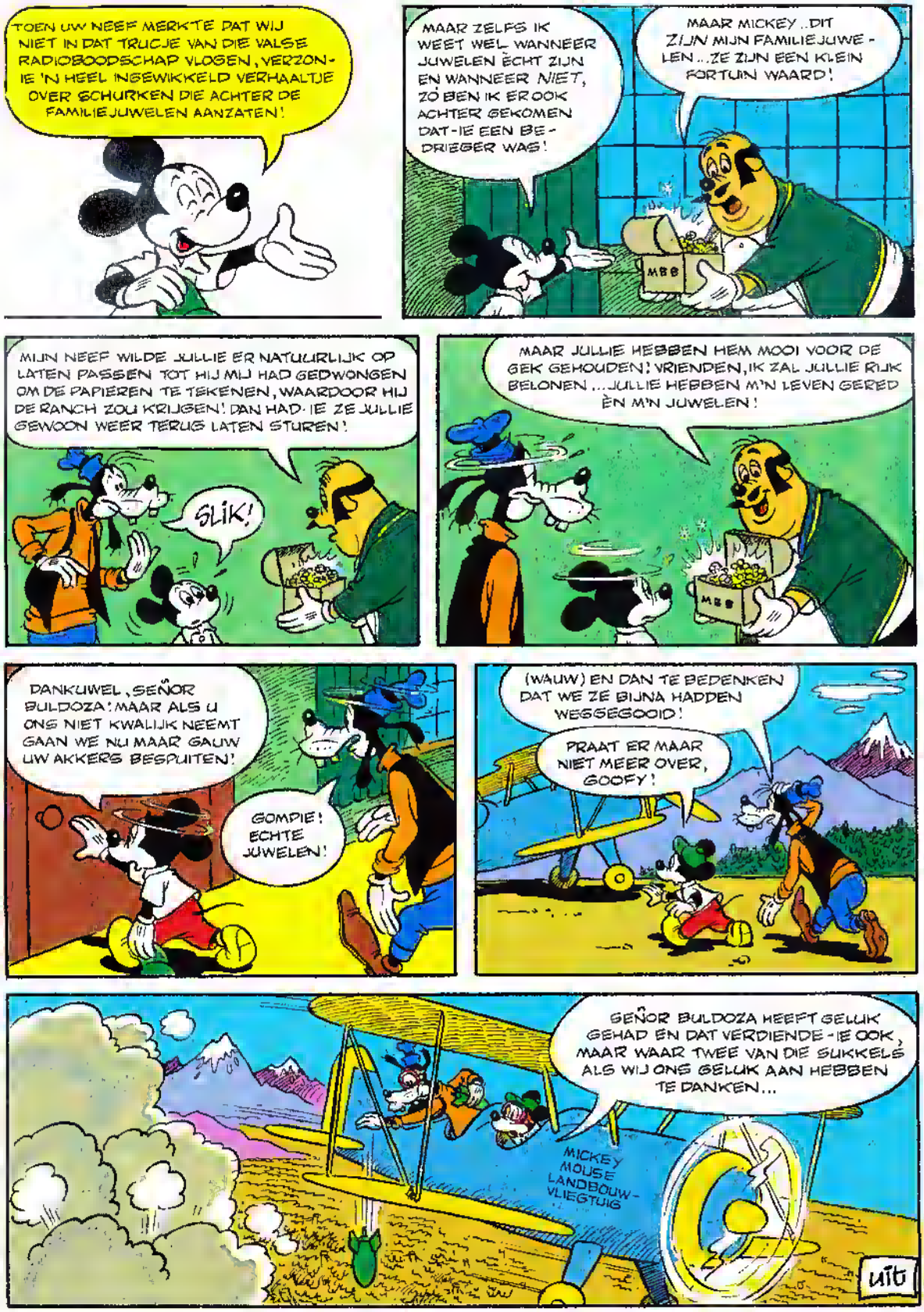
TOEN UW NEEF MERKTE DAT WIJ NIET IN DAT TRUCJE VAN DIE VALSE RADIOBOODSCHAP VLOGEN, VERZON-IE 'N HEEL INGEWIKKELD VERHAALTJE OVER SCHURKEN DIE ACHTER DE FAMILIEJUWELEN AANZATEN!
MAAR ZELFS IK WEET WEL WANNEER JUWELEN ECHT ZIJN EN WANNEER NIET, ZÓ BEN IK ER OOK ACHTER GEKOMEN DAT-IE EEN BE-DRIEGER WAS!
MAAR MICKEY..DIT ZIJN MIJN FAMILIEJUWE-LEN...ZE ZIJN EEN KLEIN FORTUIN WAARD!
MIJN NEEF WILDE JULLIE ER NATUURLIJK OP LATEN PASSEN TOT HIJ MIJ HAD GEDWONGEN OM DE PAPIEREN TE TEKENEN, WAARDOOR HIJ DE RANCH ZOU KRIJGEN! DAN HAD-IE ZE JULLIE GEWOON WEER TERUG LATEN STUREN!
SLIK!
MAAR JULLIE HEBBEN HEM MOOI VOOR DE GEK GEHOUDEN! VRIENDEN, IK ZAL JULLIE RIJK BELONEN...JULLIE HEBBEN M'N LEVEN GERED ÈN M'N JUWELEN!
DANKUWEL, SEÑOR BULDOZA! MAAR ALS U ONS NIET KWALIJK NEEMT GAAN WE NU MAAR GAUW UW AKKERS BESPUITEN!
GOMPIE! ECHTE JUWELEN!
(WAUW) EN DAN TE BEDENKEN DAT WE ZE BIJNA HADDEN WEGGEGOOID!
PRAAT ER MAAR NIET MEER OVER, GOOFY!
SEÑOR BULDOZA HEEFT GELUK GEHAD EN DAT VERDIENDE-IE OOK, MAAR WAAR TWEE VAN DIE SUKKELS ALS WIJ ONS GELUK AAN HEBBEN TE DANKEN...
MICKEY MOUSE LANDBOUW-VLIEGTUIG
uit

Wat gebeurt hier?

Ik heb zo'n dorst

Midden in de woestijn
en niets te drinken

Joris Driepinter

Joris Driepinter
drinkt elke dag 3 glazen
melk, yoghurt ot karnemelk.
Moet je ook doen.
't Komt van pas als je net
zo sterk wilt worden als Joris

PIPO

TEKST: Wim Meuldijk
TEKENINGEN: Jan van der Voo

en

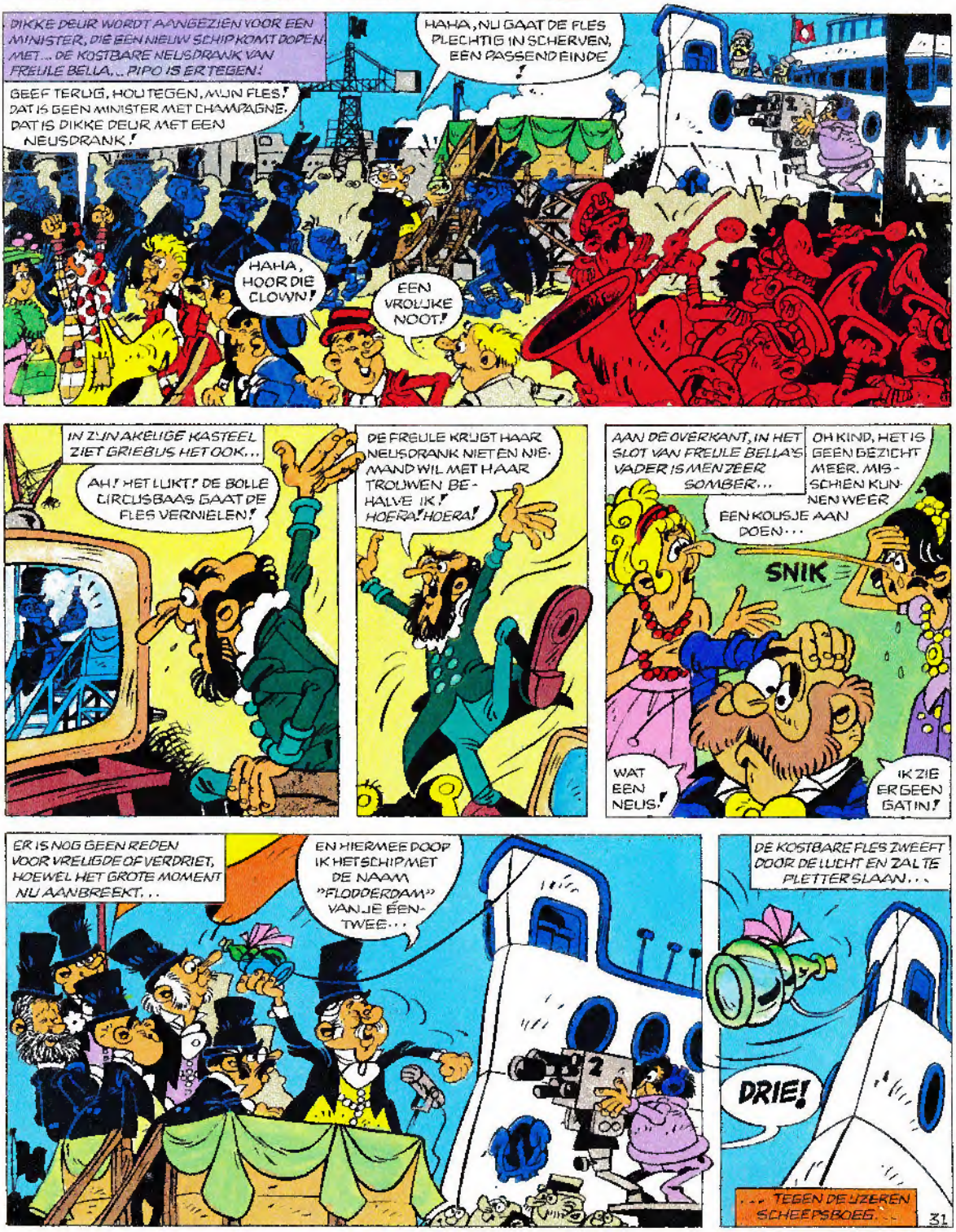

de GROEINEUS

WORDT VERVOLGD

Donald Duck. Uitgave van De Geillustreerde Pers NV, Stadhouderskade 85, Amsterdam, postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 35 cent per week of ƒ 4,55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 45 cent. Telefoonnummer voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729785. **Girobetaling:** Indien u het blad per post ontvangt, op postrekening 119131 van **DONALD DUCK** Amsterdam, bij voorkeur door middel van stortingsoverschrijvingsknart die u wordt toegezonden. **Adresverandering** drie weken tevoren opgeven met vermelding van oud en nieuw adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan **Donald Duck,** afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam. **Verdeler voor België:** NV Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, 2000 Antwerpen 1, tel. 382380, P.R. 83405. Prijs per nummer 8 Fr. Verkrijgbaar bij de verkopers en de boek- en dagbladhandel.
Attentie: zonder schriftelijke toestemming van de uitgever is het verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1970 Walt Disney Productions